

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 1169/2011

frá 25. október 2011

um miðlun upplýsinga um matvæli til neytenda, um breytingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1924/2006 og (EB) nr. 1925/2006 og um niðurfellingu á tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/250/EBE, tilskipun ráðsins 90/496/EBE, tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/10/EB, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB, tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2002/67/EB og 2008/5/EB og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 608/2004

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 169. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU) er kveðið á um að Sambandið skuli stuðla að því að ná fram öflugri neytendavernd með þeim ráðstöfunum sem það samþykkir í samræmi við 114. gr. hans.
- 2) Frjálsir flutningar öruggra og heilnæmra matvæla er ein af grunnstoðum innri markaðarins og stór þáttur í því að vernda heilbrigði og velsæld borgaranna og félagslega og efnahagslega hagsmuni þeirra.
- 3) Til að ná fram öflugri heilsuvernd fyrir neytendur og til að ábyrgjast rétt þeirra til upplýsinga verður að tryggja að neytendur séu upplýstir á viðeigandi hátt um þau matvæli sem þeir neyta. Sjónarmið sem varða m.a. heilbrigði, efnahag, umhverfið og félagslega og siðferðilega þætti geta haft áhrif á val neytenda.
- 4) Samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla ⁽³⁾ er það almenn meginregla í matvælalöggjöf að kveða á um grundvöll fyrir neytendur til að taka upplýstar ákvarðanir í tengslum við þau matvæli sem þeir neyta og að koma í veg fyrir athæfi sem getur villt um fyrir neytendum.
- 5) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/29/EB frá 11. maí 2005 um óréttmæta viðskiptahætti gagnvart neytendum á innri markaðnum ⁽⁴⁾ tekur til ákveðinna þátta er varða miðlun upplýsinga til neytenda, einkum til að koma í veg fyrir villandi athæfi og að upplýsingum sé sleppt. Við almennu meginreglurnar um óréttmæta viðskiptahætti skal bæta sértækum reglum um miðlun matvælaupplýsinga til neytenda.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB C 77, 31.3.2009, bls. 81.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 16. júní 2010 (Stjóð. ESB C 236 E, 12.8.2011, bls. 187) og afstaða ráðsins eftir fyrstu umræðu frá 21. febrúar 2011 (Stjóð. ESB C 102 E, 2.4.2011, bls. 1). Afstaða Evrópuþingsins frá 6. júlí 2011 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 29. september 2011.

⁽³⁾ Stjóð. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjóð. ESB L 149, 11.6.2005, bls. 22.

- 6) Mælt er fyrir reglur Sambandsins um merkingar allra matvæla í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB frá 20. mars 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla ⁽⁵⁾. Meirihluti ákvæðanna, sem mælt er fyrir um í þeirri tilskipun, eru frá 1978 og því skal uppfæra þau.
- 7) Í tilskipun ráðsins 90/496/EBE frá 24. september 1990 um merkingu næringarinnihalds matvæla ⁽⁶⁾ er mælt fyrir um reglur um innihald og kynningar á upplýsingum um næringarinnihald forpakkaðra matvæla. Samkvæmt þeim reglum er valkvætt hvort næringarupplýsingar eru birtar nema þegar settar eru fram næringartengdar fullyrðingar um matvælin. Meirihluti ákvæðanna, sem mælt er fyrir um í þeirri tilskipun, eru frá 1990 og því skal uppfæra þau.
- 8) Almennu merkingarkröfurnar eru studdar af ákvæðum sem gilda um öll matvæli við tiltekna aðstæður eða um tiltekna flokka matvæla. Að auki eru sértækar reglur sem gilda um tiltekin matvæli.
- 9) Þó að upprunaleg markmið og grunnþættir núgildandi löggjafar um merkingar séu enn í gildi er nauðsynlegt að einfalda hana, til að sjá til þess að hagsmunaaðilar eigi auðveldara með að fara að henni og hún sé gerð skýrari fyrir þá, og færa hana til nútímahorfs með tilliti til nýrrar þróunar á sviði matvælaupplýsinga. Þessi reglugerð mun bæði þjóna hagsmunum innri markaðarins með því að einfalda löggjöf, tryggja réttarvissu og draga úr stjórnsýsluálagi og vera til hagræðis fyrir borgarana með því að gera kröfur um skýrar, skiljanlegar og læsilegar merkingar matvæla.
- 10) Almennigur hefur hagsmuna að gæta að því er varðar tengsl mataræðis og heilbrigðis og val á viðeigandi fæði sem hentar einstaklingsbundnum þörfum. Í hvítbók framkvæmdastjórnarinnar frá 30. maí 2007 um Evrópuáætlun um heilbrigðismál sem tengjast næringu, yfirþyngd og offitu (hvítbók framkvæmdastjórnarinnar) er bent á að næringarmerkingar séu ein mikilvæg aðferð til að upplýsa neytendur um samsetningu matvæla og hjálpa þeim að taka upplýstar ákvarðanir. Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 13. mars 2007 sem ber titilinn „Starfsáætlun ESB um neytendastefnu 2007–2013 — Valdefling neytenda, bætt velferð þeirra og skilvirk vernd“ var lögð áhersla á að það að gefa neytendum tækifæri til að taka upplýstar ákvarðanir sé nauðsynlegt bæði fyrir skilvirka samkeppni og velferð neytenda. Þekking á grundvallarþáttum er varða næringu og viðeigandi næringarupplýsingar fyrir matvæli myndu stuðla verulega að því að gera neytendum kleift að taka slíkar upplýstar ákvarðanir. Menntunar- og upplýsingaherferðir eru mikilvæg leið til að bæta skilning neytenda á matvælaupplýsingum.
- 11) Til að auka réttarvissu og tryggja hagræðingu og samkvæmni í framkvæmd þykir rétt að fella niður tilskipanir 90/496/EBE og 2000/13/EB og skipta þeim út fyrir eina reglugerð sem tryggir vissu fyrir neytendur og aðra hagsmunaaðila og dregur úr stjórnsýsluálagi.
- 12) Fyrir skýrleika sakir er rétt að fella úr gildi og fella inn í þessa reglugerð aðrar láréttar gerðir, þ.e. tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/250/EBE frá 15. apríl 1987 um upplýsingar um alkóhólstyrk miðað við rúmmál í merkingu á áfengum drykkjarvörum til sölu til neytenda ⁽⁷⁾, tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/10/EB frá 8. mars 1999 um undanþágur frá ákvæðum 7. gr. tilskipunar ráðsins 79/112/EBE að því er varðar merkingar matvæla ⁽⁸⁾, tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/67/EB frá 18. júlí 2002 um merkingu matvæla, sem innihalda kíínín, og matvæla sem innihalda kaffín ⁽⁹⁾, reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 608/2004 frá 31. mars 2004 um merkingu matvæla og innihaldsefna matvæla með viðbættum jurtasterólum, jurtasterólestrum, jurtastanólum og/eða jurtastanólestrum ⁽¹⁰⁾ og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2008/5/EB frá 30. janúar 2008 um lögboðnar upplýsingar í merkingum tiltekinnna matvæla aðrar en þær sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB ⁽¹¹⁾.
- 13) Nauðsynlegt er að fastsetja sameiginlegar skilgreiningar, meginreglur, kröfur og málsmeðferðarreglur til að mynda skýran ramma og sameiginlegan grundvöll fyrir ráðstafanir Sambandsins og landsbundnar ráðstafanir sem gilda um matvælaupplýsingar.

⁽⁵⁾ Stjóð. EB L 109, 6.5.2000, bls. 29.

⁽⁶⁾ Stjóð. EB L 276, 6.10.1990, bls. 40.

⁽⁷⁾ Stjóð. EB L 113, 30.4.1987, bls. 57.

⁽⁸⁾ Stjóð. EB L 69, 16.3.1999, bls. 22.

⁽⁹⁾ Stjóð. EB L 191, 19.7.2002, bls. 20.

⁽¹⁰⁾ Stjóð. ESB L 97, 1.4.2004, bls. 44.

⁽¹¹⁾ Stjóð. ESB L 27, 31.1.2008, bls. 12.

- 14) Í því skyni að fylgja heildstæðri og þróunarmiðaðri nálgun við þær upplýsingar sem miðlað er til neytenda um þau matvæli sem þeir neyta þarf að vera fyrir hendi víðtæk skilgreining á lögum um matvælaupplýsingar sem nær bæði til almennra og sértækra reglna ásamt víðtækri skilgreiningu á matvælaupplýsingum sem nær einnig til upplýsinga sem miðlað er á aðra vegu en með merkimiðum.
- 15) Reglur Sambandsins skulu einungis gilda um fyrirtæki, en það hugtak gefur til kynna tiltekna samfellu í starfsemi og tiltekið skipulagsstig. Athafnir einstaklinga, eins og að meðhöndla af og til matvæli og afhenda þau, bera fram máltíðir og selja matvæli, t.d. í tengslum við góðgerðarsamkomur eða á markaðshátíðum eða fundum í sveitarfélögum, falla ekki undir gildissvið þessarar reglugerðar.
- 16) Löggjöf um matvælaupplýsingar skal vera nægjanlega sveigjanleg til að unnt sé að uppfæra hana í takt við nýjar upplýsingakröfur neytenda og sjá til þess að jafnvægi sé á milli verndar innri markaðarins og mismunarins á skilningi neytenda í aðildarríkjunum.
- 17) Helsta markmiðið með því að gera kröfur um lögboðnar matvælaupplýsingar ætti að vera að gera neytendum kleift að bera kennsl á og nota matvæli á viðeigandi hátt og velja kosti sem henta einstaklingsbundnum mataræðisþörfum þeirra. Með þetta fyrir augum skulu stjórnendur matvælafyrirtækja auðvelda aðgengi þeirra sem hafa skerta sjón að þessum upplýsingum.
- 18) Til að auðvelda aðlögun laga um matvælaupplýsingar að breytingum á þörfum neytenda fyrir upplýsingar skal, þegar metið er hvort þörf sé á lögboðnum upplýsingum, einnig taka tillit til hagsmuna sem meirihluti neytenda hefur tjáð á víðtækan hátt að því er varðar birtingu tiltekinna upplýsinga.
- 19) Nýjar kröfur um lögboðnar matvælaupplýsingar skulu hins vegar einungis settar fram þegar og ef nauðsyn krefur, í samræmi við meginreglurnar um nálægð, meðalhóf og sjálfbærni.
- 20) Í löggjöf um matvælaupplýsingar skal banna notkun á upplýsingum sem geta villt um fyrir neytendum, einkum að því er varðar sérkenni matvælna, áhrif þeirra eða eiginleika, eða sem eigna matvælum læknanandi eiginleika. Fyrir skilvirkni sakir skal það bann einnig ná til auglýsinga og kynninga á matvælum.
- 21) Til að koma í veg fyrir sundurleysi reglnanna um ábyrgð stjórnenda matvælafyrirtækja að því er varðar matvælaupplýsingar er rétt að útlista nánar skyldur stjórnenda matvælafyrirtækja á þessu sviði. Sú nánari útlistun skal vera í samræmi við skyldur er varða neytendur sem um getur í 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002.
- 22) Taka skal saman skrá yfir allar lögboðnar upplýsingar sem að meginreglu til skal miðla um öll matvæli sem ætluð eru fyrir lokaneytendur og stóreldhús. Á þeirri skrá skulu áfram vera þær upplýsingar sem þegar er krafist samkvæmt gildandi löggjöf Sambandsins þar eð þær eru almennt taldar vera mikilvægar réttarreglur að því er varðar neytendaupplýsingar.
- 23) Til að taka til greina breytingar og þróun á sviði matvælaupplýsinga skal setja ákvæði um að veita framkvæmdastjórninni vald til að gera tilteknar upplýsingar tiltækar með öðrum aðferðum. Samráð við hagsmunaaðila ætti að greiða fyrir tímanlegum og markvissum breytingum á kröfum um matvælaupplýsingar.
- 24) Þegar tiltekin innihaldefni eða önnur efni eða vörur (s.s. hjálparefni við vinnslu) eru notuð við framleiðslu matvæla og finnast enn í vörunni geta þau orsakað ofnæmi eða óþol hjá sumu fólki og sumar tegundir slíks ofnæmis eða óþols geta stefnt heilbrigði viðkomandi í hættu. Mikilvægt er að veita upplýsingar um tilvist aukefna í matvælum, hjálparefna sem notuð eru við vinnslu og annarra efna sem hafa vísindalega sönnuð ofnæmis- eða óþolsáhrif til að gera neytendum, einkum þeim sem haldnir eru matvælaofnæmi eða -óþoli, kleift að taka upplýstar ákvarðanir sem eru öruggar fyrir þá.
- 25) Til að láta neytendur vita af tilvist tilbúinna nanóefna í matvælum er rétt að kveða á um skilgreiningu á tilbúnum nanóefnum. Með tilliti til þess möguleika að matvæli sem innihalda eða samanstanda af tilbúnum nanóefnum séu ný matvæli skal taka viðeigandi lagaramma fyrir þá skilgreiningu til athugunar í samhengi við endurskoðun sem stendur til að gera á reglugerð

Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 258/97 frá 27. janúar 1997 um ný matvæli og ný innihaldsefni í matvælum ⁽¹²⁾.

- 26) Merkingar á miðum á matvælum skulu vera skýrar og skiljanlegar til að aðstoða neytendur sem vilja taka betur upplýstar ákvarðanir um matvæli og mataræði. Rannsóknir sýna að auðlæsileiki er mikilvægur þáttur í að hámarka möguleikann á að hafa áhrif á viðkomandi markhóp með upplýsingum á merkimiðum og að illa læsilegar vöruupplýsingar eru ein af meginorsökum óánægju neytenda vegna matvælamerkimiða. Því skal þróa heildarnálgun til að taka tillit til allra þátta sem tengjast læsileika, þ.m.t. leturgerðar, lita og andstæðna.
- 27) Til að tryggja að matvælaupplýsingum sé miðlað er nauðsynlegt að veða og meta allar leiðir til að koma matvælum í hendur neytenda, þ.m.t. að selja matvæli í gegnum fjarsamskiptamiðla. Þó að skýrt sé að öll matvæli sem seld eru í fjarsölu skuli uppfylla sömu upplýsingakröfur og matvæli sem seld eru í verslunum er nauðsynlegt að það komi skýrt fram að í slíkum tilvikum skulu viðeigandi lögboðnar matvælaupplýsingar einnig vera tiltækar áður en kaupin fara fram.
- 28) Tæknin sem er notuð við frystingu matvæla hefur þróast umtalsvert á síðustu áratugum og er notkun hennar útbreidd, bæði til að bæta dreifingu afurða á innri markaði Sambandsins og til að draga úr áhættu tengdri matvælaöryggi. Hins vegar takmarkar frysting og síðan þíðing tiltekinna matvæla, sérstaklega kjöt- og lagarafurða, hugsanlega frekari notkun þeirra og getur einnig haft áhrif á öryggi þeirra, bragð og eðlisræn gæði. Hins vegar hefur frysting engin slík áhrif á aðrar afurðir, þá einkum smjör. Ef afurð hefur verið þídd upp skal því upplýsa lokaneytendur á viðeigandi hátt um ástand hennar.
- 29) Leggja skal fram tilgreiningu á upprunalandi eða upprunastað matvæla þegar skortur á slíku getur villt um fyrir neytendum um raunverulegt upprunaland eða upprunastað afurðarinnar. Í öllum tilvikum skal tilgreining á upprunalandi eða upprunastað gerð þannig að það blekki ekki neytendur og á grunni skýrt skilgreindra viðmiðana sem tryggja jöfn samkeppnisskilyrði fyrir iðnaðinn og bæta skilning neytenda á upplýsingum sem tengjast upprunalandi eða upprunastað matvæla. Slíkar viðmiðanir skulu ekki gilda um tilgreiningar sem tengjast nafni eða heimilisfangi stjórnanda matvælafyrirtækisins.
- 30) Í sumum tilvikum geta stjórnendur matvælafyrirtækja viljað tilgreina uppruna matvæla valkvætt til að beina athygli neytenda að gæðum afurðar sinnar. Slíkar tilgreiningar skulu einnig vera í samræmi við samræmdar viðmiðanir.
- 31) Tilgreining á uppruna er sem stendur lögboðin fyrir nautakjöt og nautakjötsafurðir ⁽¹³⁾ í Sambandinu í kjölfar hættuástandsins sem skapaðist vegna kúariðu og hefur það skapað væntingar hjá neytendum. Áhrifamat framkvæmdastjórnarinnar staðfestir að uppruni kjöts virðist vera megináhyggjuefni hjá neytendum. Neysla annars kjöts er víðtæk í Sambandinu, s.s. svína-, kind-, geita- og alifuglakjöts. Því er rétt að færa í lög upprunayfirlýsingu fyrir þessar afurðir. Sértekar upprunakröfur geta verið mismunandi á milli kjöttegunda, allt eftir sérkennum dýrategundanna. Rétt þykir að kveða á um setja skuli, með framkvæmdarreglum, lögboðnar kröfur sem geta verið mismunandi eftir kjöttegundum, með tilliti til meðalhófsreglunnar og stjórnsýsluálags fyrir stjórnendur matvælafyrirtækja og eftirlitsyfirvöld.
- 32) Lögboðin ákvæði um uppruna hafa verið þróuð á grunni lóðréttrar nálgunar, t.d. fyrir hunang ⁽¹⁴⁾, aldin og grænmeti ⁽¹⁵⁾, fisk ⁽¹⁶⁾, nautakjöt og nautakjötsafurðir ⁽¹⁷⁾ og ólífuolíu ⁽¹⁸⁾. Þörf er á að kanna möguleikann á að víkka út lögboðnar upprunamerkingar til að ná til annarra matvæla. Því er rétt að óska þess við framkvæmdastjórnina að hún útbúi skýrslur um eftirfarandi matvæli: kjöt, annað en nauta-, svína-, kind-, geita- og alifuglakjöt; mjólk; mjólk sem er notuð sem innihaldsefni í mjólkurafurðum; kjöt sem er notað sem innihaldsefni; óunnin matvæli; afurðir úr einu innihaldsefni; og innihaldsefni sem eru meira en 50% af tiltekinni matvöru. Mjólk er ein þeirra afurða þar sem miklir hagsmunir tengjast upprunamerkingu og því skal

⁽¹²⁾ Stjótið. EB L 43, 14.2.1997, bls. 1

⁽¹³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1760/2000 frá 17. júlí 2000 um að koma á kerfi fyrir auðkenningu og skráningu nautgripa og um merkingar nautakjöts og nautakjötsafurða (Stjótið. EB L 204, 11.8.2000, bls. 1).

⁽¹⁴⁾ Tilskipun ráðsins 2001/110/EB frá 20. desember 2001 varðandi hunang (Stjótið. EB L 10, 12.1.2002, bls. 47).

⁽¹⁵⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1580/2007 frá 21. desember 2007 um framkvæmdarreglur varðandi reglugerðir ráðsins (EB) nr. 2200/96, (EB) nr. 2201/96 og (EB) nr. 1182/2007 í aldin- og grænmetisgeiranum (Stjótið. ESB L 350, 31.12.2007, bls. 1).

⁽¹⁶⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 104/2000 frá 17. desember 1999 um sameiginlega skipulagningu markaða með fiskafurðir og afrakstur eldis og ræktunar í sjó og vatni (Stjótið. EB L 17, 21.1.2000, bls. 22).

⁽¹⁷⁾ Reglugerð (EB) nr. 1760/2000.

⁽¹⁸⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1019/2002 frá 13. júní 2002 um markaðsstafla fyrir ólífuolíu (Stjótið. EB L 155, 14.6.2002, bls. 27).

skýrsla framkvæmdastjórnarinnar um þá afurð gerð tiltæk eins fljótt og auðið er. Á grunni slíkra skýrsla getur framkvæmdastjórnin lagt fram tillögur um að breyta viðeigandi ákvæðum Sambandsins eða hún getur hafið framtaksverkefni, eftir því sem við á, innan geiranna.

- 33) Mælt er fyrir um upprunareglur Sambandsins, sem veita ekki fríðindi, í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2913/92 um setningu tollareglna Bandalagsins ⁽¹⁹⁾ og um framkvæmdarákvæði hennar í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2454/93 frá 2. júlí 1993 um ákvæði vegna framkvæmdar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2913/92 um setningu tollareglna Bandalagsins ⁽²⁰⁾. Ákvörðun á upprunalandi matvæla verður byggð á þessum reglum sem eru vel þekktar á meðal stjórnenda matvælafyrirtækja og yfirvalda og það ætti að auðvelda framkvæmd þeirra.
- 34) Næringaryfirlýsing fyrir matvæli varðar upplýsingar um tilvist orku og tiltekinna næringarefna í matvælum. Lögboðin miðlun næringarupplýsinga á umbúðum skal styðja við ráðstafanir er varða næringu sem eru hluti af opinberum heilbrigðisráðstöfunum sem geta falist í miðlun vísindalegra ráðlegginga um fræðslu um næringu fyrir almenning og stutt við töku upplýstra ákvarðana um matvæli.
- 35) Til að auðvelda samanburð á vörum í mismunandi pakkningastærðum er rétt að viðhalda þeirri kröfu að lögboðnar næringaryfirlýsingar vísi til 100 g eða 100 ml magns og, ef við á, leyfa viðbótaryfirlýsingar sem byggja á skömmtum. Því skal, þegar matvæli eru forpökkuð og stakir skammtar eða neyslueiningar eru gefnar upp, leyfa næringaryfirlýsingu fyrir staka skammta eða neyslueiningar til viðbótar við að gefa hana upp fyrir 100 g eða 100 ml. Til að tryggja samanburðarhæfar tilgreiningar sem tengjast skömmtum eða neyslueiningum skal framkvæmdastjórninni enn fremur veitt vald til að samþykka reglum um hvernig næringaryfirlýsingar fyrir skammta eða neyslueiningar eru gefnar upp fyrir tiltekna flokka matvæla.
- 36) Í hvítbók framkvæmdastjórnarinnar eru dregnir fram tilteknir þættir er varða næringu sem eru mikilvægir fyrir lýðheilsu, s.s. mettúð fita, sykur og natríum. Því er rétt að í kröfunum um lögboðna miðlun næringarupplýsinga sé tekið tillit til slíkra þátta.
- 37) Þar eð eitt af markmiðunum með þessari reglugerð er að skapa grundvöll til þess að lokaneytendur geti tekið upplýstar ákvarðanir er í þessu sambandi mikilvægt að sjá til þess að lokaneytendur skilji auðveldlega upplýsingarnar sem miðlað er á merkingunum. Því er rétt að nota hugtakið „salt“ á merkingunum í stað samsvarandi hugtaks fyrir næringarefnið, þ.e. „natríum“.
- 38) Til að tryggja samræmi og samfellu í löggjöf Sambandsins skal valkvæð birting næringar- eða heilsufullyrðinga á merkimiðum matvæla vera í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1924/2006 frá 20. desember 2006 um næringar- og heilsufullyrðingar er varða matvæli ⁽²¹⁾.
- 39) Til að komast hjá ónaðsynlegum byrðum fyrir stjórnendur matvælafyrirtækja er rétt að undanþiggja tiltekna flokka matvæla, sem eru óunnin eða upplýsingar um næringarinnihald þeirra eru ekki meginforsenda fyrir ákvörðun neytanda um kaup eða þegar umbúðirnar eru of litlar til að koma megi fyrir á þeim lögboðnum merkingum, frá lögboðinni miðlun næringaryfirlýsingar nema þegar kveðið er á um skyldu um að miðla slíkum upplýsingum í öðrum reglum Sambandsins.
- 40) Með tilliti til sérstaks eðlis áfengra drykkja er viðeigandi að fara þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún greini nánar upplýsingakröfur fyrir þær afurðir. Því skal framkvæmdastjórnin, með tilliti til þarfarinnar fyrir að tryggja samfellu við aðrar stefnur Sambandsins sem málið varða, semja, innan þriggja ára frá gildistöku þessarar reglugerðar, skýrslu um beitingu krafanna um að miðla upplýsingum um innihaldsefni og næringarinnihald áfengra drykkja. Því til viðbótar, og með tilliti til ályktunar Evrópuþingsins frá 5. september 2007 um áætlun Evrópusambandsins til að styðja aðildarríkin við að draga úr skaða af völdum áfengis ⁽²²⁾, álits efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²³⁾, vinnu framkvæmdastjórnarinnar og

⁽¹⁹⁾ Sjúúð. EB L 302, 19.10.1992, bls. 1.

⁽²⁰⁾ Sjúúð. EB L 253, 11.10.1993, bls. 1.

⁽²¹⁾ Sjúúð. ESB L 404, 30.12.2006, bls. 9.

⁽²²⁾ Sjúúð. ESB C 187 E, 24.7.2008, bls. 160.

almennra áhyggna almennings vegna skaða af völdum áfengis, einkum hjá ungum og viðkvæmum neytendum, skal framkvæmdastjórnin, að loknu samráði við hagsmunaaðila og aðildarríkin, íhuga þörfina fyrir skilgreiningu á drykkjum, s.s. „áfengum svaladrykkjum“ (e. *alcopops*) þar sem markhópurinn er ungt fólk. Framkvæmdastjórnin skal einnig, ef við á, leggja til sértækar kröfur um áfenga drykki í tengslum við þessa reglugerð.

- 41) Til að tilgreindar upplýsingar höfði til meðalneytandans og þjóni þeim upplýsandi tilgangi sem liggur að baki innleiðingu þeirra og með tilliti til núverandi þekkingar á næringu skulu þær næringarupplýsingar sem er miðlað vera einfaldar og auðskiljanlegar. Að hafa næringarupplýsingar að hluta til á meginsjónsviðinu, almennt nefnt „framhlið pakkningar“, og að hluta til á annarri hlið pakkningarinnar, t.d. „aftan á pakkningunni“, getur ruglað neytendur í ríminu. Því skal næringaryfirlýsingin vera öll á sama sjónsviði. Að auki má endurtaka valkvætt mikilvægustu þættina í næringarupplýsingunum á meginsjónsviðinu til að aðstoða neytendur við að sjá auðveldlega grunnnæringarupplýsingarnar þegar þeir kaupa matvæli. Frjálst val á þeim upplýsingum sem má endurtaka gæti ruglað neytendur í ríminu. Því er nauðsynlegt að útlista nánar hvaða upplýsingar má endurtaka.
- 42) Til að hvetja stjórnendur matvælafyrirtækja til að miðla valkvætt þeim upplýsingum sem koma fram í næringaryfirlýsingum fyrir matvæli, s.s. áfenga drykki og matvæli sem ekki eru forpökkuð og geta verið undanþegin frá næringaryfirlýsingu, skal gefa möguleika á að tilgreina einungis takmarkaða þætti næringaryfirlýsingarinnar. Engu að síður er rétt að fastsetja hvaða upplýsingar má miðla valkvætt til að forðast að villa um fyrir neytendum vegna frjáls vals stjórnenda matvælafyrirtækja.
- 43) Hjá sumum aðildarríkjum og samtökum í matvælageiranum hefur nýlega orðið þróun á því hvernig næringaryfirlýsingar, aðrar en fyrir 100 g, 100 ml eða skammta, eru gefnar upp, eða á kynningu þeirra, með myndrænum hætti eða táknum. Slík viðbótarsnið upplýsingagjafar og kynningar geta hjálpað neytendum til að skilja næringaryfirlýsinguna betur. Hins vegar eru ónógar vísbendingar í Sambandinu öllu um hvernig meðalneytandinn skilur og notar þessi viðbótarsnið upplýsingagjafar eða kynningar á upplýsingunum. Því þykir rétt að gera ráð fyrir að þróuð verði mismunandi snið upplýsingagjafar og kynningar á grunnviðmiðana sem settar eru í þessari reglugerð og að farið verði þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún útbúi skýrslu um notkun þessara upplýsingagjafar- og kynningarsniða, áhrif þeirra á innri markaðinn og hvort ráðlegt sé að fara út í frekari samræmingu.
- 44) Til að aðstoða framkvæmdastjórnina við að semja skýrsluna skulu aðildarríkin miðla til hennar viðeigandi upplýsingum um notkun á viðbótarsniðum upplýsingagjafar og kynningar á næringaryfirlýsingu á markaðnum á yfirráðasvæðum þeirra. Til að það sé hægt skal veita aðildarríkjunum vald til að krefjast þess að stjórnendur matvælafyrirtækja, sem setja á markað á yfirráðasvæði þeirra matvæli sem eru merkt með viðbótarsniðum upplýsingagjafar og kynningar, tilkynni landsyfirvöldum um notkun á slíkum viðbótarsniðum og um viðeigandi rökstuðning fyrir því að þau uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
- 45) Æskilegt er að tryggja ákveðið samræmistig í þróun á viðbótarsniðum upplýsingagjafar og kynningar á næringaryfirlýsingunni. Því er rétt að ýta undir stöðug gagnkvæm skipti og miðlun á bestu starfsvenjum og reynslu á milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar og að ýta undir þátttöku hagsmunaaðila í slíkum skiptum.
- 46) Líta skal á yfirlýsinguna á sama sjónsviðinu um magn næringarefna og samanburðarhæfa vísbenda, sem er á auðþekkjanlegu formi til að auðvelda mat á næringareiginleikum matvæla, í heild sinni sem hluta af næringaryfirlýsingunni en ekki sem samansafn einstakra fullyrðinga.
- 47) Reynslan sýnir að oft er valkvæðum matvælaupplýsingum miðlað þannig að það spillir fyrir skýrleika lögboðnu matvælaupplýsinganna. Því skal setja fram viðmiðanir til að hjálpa stjórnendum matvælafyrirtækja og eftirlitsyfirvöldum að ná jafnvægi á milli miðlunar lögboðinna og valkvæðra matvælaupplýsinga.
- 48) Aðildarríkin skulu, út frá raunhæfum aðstæðum og skilyrðum á hverjum stað, halda réttinum til að mæla fyrir um reglur að því er varðar miðlun upplýsinga um matvæli sem eru ekki forpökkuð. Þó að í slíkum tilvikum sé eftirspurn neytenda eftir öðrum

upplýsingum takmörkuð eru upplýsingar um hugsanlega ofnæmisvalda álitnar mjög mikilvægar. Gögn benda til þess að flest tilvik matarofnæmis megi rekja til matvæla sem ekki eru forþökkuð. Því skal alltaf miðla til neytenda upplýsingum um hugsanlega ofnæmisvalda.

- 49) Að því er varðar málefni sem sérstaklega eru samræmd með þessari reglugerð skulu aðildarríkin ekki geta samþykkt landsbundin ákvæði nema leyfi sé gefið fyrir slíku í löggjöf Sambandsins. Þessi reglugerð skal ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin samþykki landsbundnar ráðstafanir er varða málefni sem ekki eru sérstaklega samræmd með þessari reglugerð. Hins vegar skulu slíkar landsbundnar ráðstafanir ekki banna, hindra eða takmarka frjálsa vöruflutninga sem uppfylla ákvæði þessarar reglugerðar.
- 50) Neytendur innan Sambandsins sýna aukinn áhuga á framkvæmd reglna Sambandsins um velferð dýra við slátrun, þ.m.t. hvort dýr hafi verið deyfð fyrir slátrun. Hvað þetta varðar skal íhuga að gera rannsókn á tækifærinu til að miðla til neytenda viðeigandi upplýsingum um deyfingu dýra í samhengi við framtíðaráætlun Sambandsins um vernd og velferð dýra.
- 51) Það skal vera hægt að laga reglur um matvælaupplýsingar að hröðum breytingum á félagslegu, efnahagslegu og tæknilegu umhverfi.
- 52) Til að tryggja að farið sé að þessari reglugerð skulu aðildarríkin framkvæma opinbert eftirlit í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um fóður og matvæli og reglur um heilbrigði og velferð dýra séu virt ⁽²⁴⁾.
- 53) Tilvísanir í tilskipun 90/496/EBE í reglugerð (EB) nr. 1924/2006 og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1925/2006 frá 20. desember 2006 um íblöndun vítamína og steinefna og tiltekinna annarra efna í matvæli ⁽²⁵⁾ skulu uppfærðar til að taka tillit til þessarar reglugerðar. Því ber að breyta reglugerðum (EB) nr. 1924/2006 og (EB) nr. 1925/2006 til samræmis við það.
- 54) Óregluleg og tíð uppfærsla krafna um matvælaupplýsingar getur valdið umtalsverðu stjórnsýsluálagi fyrir matvælafyrirtæki, einkum lítil og meðalstór fyrirtæki. Því er rétt að sjá til þess að ráðstafanir, sem framkvæmdastjórnin getur samþykkt á grundvelli þess valds sem henni er falið með þessari reglugerð, taki gildi á sama degi á öllum almanaksárum að loknu viðeigandi umbreytingartímabili. Undanþágur frá þessari meginreglu skulu vera leyfilegar í brýnum tilvikum þegar tilgangurinn með viðkomandi ráðstöfun er heilsuvernd manna.
- 55) Til að gera stjórnendum matvælafyrirtækja kleift að laga merkingar á vörum sínum að þeim nýju kröfum sem komið er á með þessari reglugerð er mikilvægt að kveða á um viðeigandi umbreytingartímabil vegna beitingar þessarar reglugerðar.
- 56) Vegna þeirra umtalsverðu breytinga á kröfum er varða næringarmerkingar sem innleiddar eru með þessari reglugerð, einkum breytingar í tengslum við innihald næringaryfirlýsingarinnar, er rétt að leyfa stjórnendum matvælafyrirtækja að byrja að fara að ákvæðum þessarar reglugerðar áður en hún tekur gildi.
- 57) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð fram markmiðum þessarar reglugerðar og þeim verður því betur náð á vettvangi Sambandsins er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 58) Framkvæmdastjórninni skal, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, m.a. að því er varðar tilteknar lögboðnar upplýsingar sem er miðlað á annan hátt en á pakkingum eða merkimiðum, skrá yfir matvæli sem ekki er krafist að beri skrá yfir innihaldsefni, endurskoðun á skránni yfir efni eða vörur sem valda ofnæmi eða óþoli eða skrána yfir næringarefni sem má greina frá valkvætt. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin

⁽²⁴⁾ Sjúíð. ESB L165, 30.4.2004, bls. 1.

⁽²⁵⁾ Sjúíð. ESB L 404, 30.12.2006, bls. 26.

hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Framkvæmdastjórnin skal við undirbúning og samningu framseldra gerða tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.

- 59) Til að sjá til þess að skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar séu samræmd skal framkvæmdastjórninni falið framkvæmdarvald til að samþykkja framkvæmdargerðir í tengslum við m.a. fyrirkomulag á upplýsingagjöf, er varðar eitt eða fleiri atriði, með skýringarmyndum eða táknum í stað orða eða talna, hvernig dagsetning lágmarksgeymsluþols er sett fram, hvernig upprunaland eða upprunastaður kjöts er settur fram, nákvæmni yfirlýstra gilda næringaryfirlýsingarinnar eða upplýsingagjöf er varðar skammt eða neyslueiningu í næringaryfirlýsingunni. Þessum völdum skal beitt í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með beitingu framkvæmdastjórnarinnar á framkvæmdarvaldi ⁽²⁶⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Með þessari reglugerð er lagður grunnur að því að tryggja öfluga neytendavernd í tengslum við matvælaupplýsingar með tilliti til mismunar á skilningi neytenda og upplýsingaþörf þeirra um leið og séð er til þess að starfsemi innri markaðarins sé snuðulaus.
2. Með þessari reglugerð er komið á almennum meginreglum, kröfum og skyldum er varða matvælaupplýsingar, einkum merkingar matvæla. Í henni er mælt fyrir um aðferðir til að ábyrgjast rétt neytenda til upplýsinga og málsmeðferðarreglur um miðlun matvælaupplýsinga, með tilliti til þarfarinnar fyrir nægjanlegan sveigjanleika til að bregðast við framtíðarþróun og nýjum upplýsingakröfum.
3. Þessi reglugerð gildir um stjórnendur matvælafyrirtækja á öllum stigum matvælaferlisins þegar starfsemi þeirra varðar miðlun matvælaupplýsinga til neytenda. Hún gildir um öll matvæli sem ætluð eru lokaneytendum, þ.m.t. matvæli sem stóreldhús afgreiða, og matvæli sem ætluð eru fyrir stóreldhús.

Þessi reglugerð gildir um veitingaþjónustu flutningafyrirtækja þegar farið er frá yfirlýðingum aðildarríkjanna sem samningarnir gilda um.

4. Þessi reglugerð gildir með fyrirvara um kröfur um merkingar sem kveðið er á um í sértækum ákvæðum Sambandsins sem gilda um tiltekin matvæli.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð gilda eftirfarandi skilgreiningar:
 - a) skilgreining hugtakanna „matvæli“, „lög um matvæli“, „matvælafyrirtæki“, „stjórnandi matvælafyrirtækis“, „smásala“, „setning á markað“ og „lokaneytandi“ [þar „neytandi“] í 2. gr. og 1., 2., 3., 7., 8. og 18. lið 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002,
 - b) skilgreining hugtakanna „vinnsla“, „óunnar afurðir“ og „unnar afurðir“ í m-, n- og o-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 852/2004 frá 29. apríl 2004 um hollustuhætti sem varða matvæli ⁽²⁷⁾,

⁽²⁶⁾ Stjóð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

⁽²⁷⁾ Stjóð. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 1.

- c) skilgreining hugtaksins „matvælaensím“ í a-lið 2. mgr. 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1332/2008 frá 16. desember 2008 um ensím í matvælum ⁽²⁸⁾,
- d) skilgreining hugtakanna „matvælaaukefni“, „hjálpæfni við vinnslu“ og „burðæfni“ í a- og b-lið 2. mgr. 3. gr. og 5. lið I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 frá 16. desember 2008 um aukefni í matvælum ⁽²⁹⁾,
- e) skilgreining hugtaksins „bragðefni“ í a-lið 2. mgr. 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1334/2008 frá 16. desember 2008 um bragðefni og tiltekin innihaldsefni matvæla, sem hafa bragðgefandi eiginleika, til notkunar í og á matvæli ⁽³⁰⁾,
- f) skilgreininga hugtakanna „kjöt“, „vélúrbeinað kjöt“, „unnar kjötvörur“, „lagarafurðir“ og „kjötafurðir“ í liðum 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 og 7.1 í I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 frá 29. apríl 2004 um sérstakar reglur um hollustuhætti sem varða matvæli úr dýraríkinu ⁽³¹⁾,
- g) skilgreining hugtaksins „auglýsing“ í a-lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2006/114/EB frá 12. desember 2006 um villandi auglýsingar og samanburðarauglýsingar ⁽³²⁾.

2. Jafnframt gilda eftirfarandi skilgreiningar:

- a) „matvælaupplýsingar“: upplýsingar sem varða matvæli og eru gerðar tiltækilegar fyrir lokaneytendur með merkimiða, öðru fylgiefni eða með öðrum aðferðum, þ.m.t. nútímatæknibúnaði eða munnlega,
- b) „lög um matvælaupplýsingar“: ákvæði Sambandsins sem gilda um matvælaupplýsingar, einkum merkingar, þ.m.t. reglur sem eru almenns eðlis og gilda um öll matvæli við ákveðnar aðstæður eða um tiltekna flokka matvæla og reglur sem gilda einvörðungu um tiltekin matvæli,
- c) „lögboðnar matvælaupplýsingar“: þær upplýsingar sem krafist er samkvæmt ákvæðum Sambandsins að miðlað sé til lokaneytenda,
- d) „stóreldhús“: starfsstöðvar (þ.m.t. farartæki eða fastir eða hreyfanlegir sölubásar), s.s. veitingahús, mötuneyti, skólar, sjúkrahús og veitingaþjónustufyrirtæki þar sem matvæli eru, sem þáttur í rekstrinum, tilreidd til að vera tilbúin til neyslu lokaneytenda,
- e) „forpökkuð matvæli“: stök vara sem er kynnt sem slík til lokaneytenda og stóreldhúsa og samanstendur af matvælum og þeim umbúðum sem þau voru sett í áður en þau voru boðin til sölu, hvort sem slíkar umbúðir umlykja matvælin algerlega eða einungis að hluta til, en alltaf þannig að ekki sé hægt að breyta innihaldinu án þess að opna eða breyta umbúðunum; hugtakið „forpökkuð matvæli“ nær ekki til matvæla sem er pakkað í umbúðir á sölustað að beiðni neytandans eða eru forpökkuð til beinnar sölu,
- f) „innihaldsefni“: hvert það efni eða vara, þ.m.t. bragðefni, matvælaaukefni og matvælaensím, og efnisþáttur í samsettu innihaldsefni sem notað er í framleiðslu eða tilreiðslu á matvælum og er enn til staðar í lokaafurðinni, jafnvel þó að í breyttu formi sé; leifar skulu ekki teljast vera „innihaldsefni“,
- g) „upprunastaður“: hver sá staður sem tilgreint er að matvæli komi frá sem er ekki „upprunaland“ eins og ákvarðað er í samræmi

⁽²⁸⁾ Sjúíð. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 7.

⁽²⁹⁾ Sjúíð. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 16.

⁽³⁰⁾ Sjúíð. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 34.

⁽³¹⁾ Sjúíð. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 55.

⁽³²⁾ Sjúíð. ESB L 376, 27.12.2006, bls. 21.

við 23. til 26. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2913/92; nafn, firmaheiti eða heimilisfang stjórnanda matvælafyrirtækisins á merkimiðanum skal ekki teljast vera tilgreining á upprunalandi eða -stað matvæla í skilningi þessarar reglugerðar,

- h) „samsett innihaldsefni“: innihaldsefni sem er sjálft afurð úr fleiri en einu innihaldsefni,
- i) „merkimiði“: hvers kyns merki, vörumerki, myndrænt efni eða annað lýsandi efni, hvort sem er ritað, prentað, stenslað, merkt, upphleyp, þrykkt eða fest á umbúðir eða ílát með matvælum,
- j) „merking“: hvers kyns orð, upplýsingar, vörumerki, tegundarheiti, myndrænt efni eða tákn sem tengist matvælum og er sett á allar umbúðir, skjöl, tilkynningar, merkimiða, hringi eða kraga sem fylgja tilteknum matvælum eða vísa til þeirra,
- k) „sjónsvið“: allt það yfirborð umbúða sem lesa má frá sama sjónarhorninu,
- l) „meginsjónsvið“: það sjónsvið á umbúðum sem líklegast er að neytendur sjái við fyrstu sýn við kaup og sem gerir neytendum kleift að þekkja vöru strax út frá sérkennum hennar eða eðli og, ef við á, tegundarheiti hennar. Ef á umbúðum eru nokkur meginsjónsvið sem öll eru eins er meginsjónsviðið það sem stjórnandi matvælafyrirtækisins velur,
- m) „læsileiki“: efnislegt útlit upplýsinga sem gerir upplýsingarnar aðgengilegar sjónrænt fyrir almenning og sem ræðst af ýmsum þáttum, m.a. leturstærð, bili á milli bókstafa, línubili, breidd slaga, lit leturs, leturgerð, hlutfalli á milli breiddar og hæðar bókstafanna, yfirborði efnisins og verulegum andstæðum á milli letursins og bakgrunnins,
- n) „lögheiti“: heiti matvæla sem mælt er fyrir um í ákvæðum Sambandsins sem gilda um þau eða, þegar ekki eru fyrir hendi slík ákvæði Sambandsins, það heiti sem kveðið er á um í gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkinu þar sem matvælin eru seld neytendum eða stórelldhúsum,
- o) „venjubundið heiti“: heiti sem er viðtekið sem heiti matvælna á meðal neytenda í aðildarríkinu þar sem þau matvæli eru seld án þess að það heiti þurfi frekari skýringu við,
- p) „lýsandi heiti“: heiti, sem gefur lýsingu á matvælunum og ef nauðsyn krefur á notkun þeirra, sem er nægjanlega skýrt til að neytendur geti þekkt rétt eðli þeirra og greint þau frá öðrum vörum sem hægt er að rugla þeim saman við,
- q) „megininnihaldsefni“: eitt eða fleiri innihaldsefni í matvælum sem mynda meira en 50% af þeim matvælum eða sem neytendur tengja venjulega við heiti matvælna og sem venjulega þarf að gefa upp magnmerkingu (e. *quantitative indication*) fyrir,
- r) „dagsetning lágmarksgeymsluþols“: dagsetningin sem matvælin halda sérstökum eiginleikum sínum fram að þegar þau eru geymd á réttan hátt,
- s) „næringarefni“: þau prótín, kolvetni, fita, trefjar, natríum, vítamín og steinefni, sem tilgreind eru í 1. lið A-hluta XIII. viðauka við þessa reglugerð, og efni sem tilheyra einhverjum flokki þessara næringarefna eða eru efnisþættir í viðkomandi flokki,
- t) „tilbúið nanóefni“: hvers kyns efni sem er búið til af ásetningu og hefur eitt eða fleiri mál af stærðargráðunni 100 nm eða þar undir eða eru sett saman úr sérstökum, virkum hlutum, annaðhvort að innanverðu eða á yfirborðinu, sem margir hafa eitt eða fleiri mál af stærðargráðunni 100 nm eða þar undir, þ.m.t. samsetningar, söfn eða samsafn, sem geta verið yfir stærðargráðunni 100 nm en halda eiginleikum sem eru dæmigerðir fyrir nanóstærðina.

Eiginleikar sem eru dæmigerðir fyrir efni í nanóstærð eru m.a.:

- i. þeir sem tengjast hinum stóra tiltekna yfirborðsfleti viðkomandi efna og/eða

- ii. sérstakir eðlisefnafræðilegir eiginleikar sem eru ekki eins og hjá formum sama efnis sem ekki eru í nanóstærð,
 - u) "fjarsamskiptamiðill": aðferð sem nota má til þess að ganga frá samningi milli birgis og neytanda án þess að þeir séu viðstaddir samtímis í eigin persónu.
3. Að því er varðar þessa reglugerð skal upprunaland matvæla vísa til uppruna matvæla eins og ákvarðað er í samræmi við 23. til 26. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2913/92.
4. Sértaeku skilgreiningarnar í I. viðauka skulu einnig gilda.

II. KAFLI

ALMENNAR MEGINREGLUR UM MATVÆLAUPPLÝSINGAR

3. gr.

Almenn markmið

1. Miðlun matvælaupplýsinga skal miðast við að ná fram háu verndarstigi fyrir heilbrigði og hagsmuni neytenda með því að vera grunnur að upplýstri ákvarðanatöku og öruggri notkun lokaneytenda á matvælum, með sérstöku tilliti til sjónarmiða sem varða heilbrigði, efnahag, umhverfið og félagslega og siðferðilega þætti.
2. Markmið með lögum um matvælaupplýsingar skal vera að ná fram fjálsfum flutningum á löglega framleiddum og markaðssettum matvælum innan Sambandsins með tilliti til, eftir því sem við á, nauðsynjar þess að vernda lögmæta hagsmuni framleiðenda og ýta undir framleiðslu á gæðavörum.
3. Þegar nýjar kröfur eru settar fram í lögum um matvælaupplýsingar skal veita umbreytingartímabil eftir gildistöku nýju krafanna, nema í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum. Á meðan umbreytingartímabilið stendur yfir má setja á markað matvæli með merkingar sem ekki uppfylla nýju kröfurnar og halda má áfram að selja birgðir af slíkum matvælum, sem hafa verið settar á markað fyrir lok umbreytingartímabilsins, þangað til þær eru uppseldar.
4. Hafa skal opið og gagnsætt samráð við neytendur, þ.m.t. hagsmunaaðila, beint eða í gegnum fulltrúasamtök, á meðan undirbúningur, mat og endurskoðun laga um matvælaupplýsingar stendur yfir, nema þegar slíkt er ekki hægt vegna þess hversu brýnt málið er.

4. gr.

Meginreglur um lögboðnar matvælaupplýsingar

1. Þegar lögboðinna matvælaupplýsinga er krafist í lögum um matvælaupplýsingar skal það einkum varða upplýsingar í einum af eftirfarandi flokkum:
 - a) upplýsingar um auðkenni og samsetningu, eiginleika eða önnur sérkenni matvæla,
 - b) upplýsingar um vernd heilsu neytenda og örugga notkun matvæla. Einkum skal það snúast um upplýsingar um:
 - i. samsetningareiginleika sem geta verið skaðlegir fyrir heilbrigði tiltekinna hópa neytenda,
 - ii. geymsluþol, geymslu og örugga notkun,
 - iii. áhrif á heilbrigði, þ.m.t. áhættur og afleiðingar af skaðlegri og hættulegri neyslu tiltekinna matvæla,

- c) upplýsingar um næringareiginleika til að gera neytendum, þ.m.t. þeim sem hafa sérstakar næringarþarfir, kleift að taka upplýstar ákvarðanir.
2. Þegar mat er lagt á þörfina fyrir lögboðnar matvælaupplýsingar og til að neytendum sé gert kleift að taka upplýstar ákvarðanir skal taka tillit til útbreiddrar þarfar á meðal meirihluta neytenda fyrir tilteknar upplýsingar, sem þeir telja vera mjög mikilvægar, eða allra almennt viðurkenndra hagsbóta fyrir neytendur.

5. gr.

Samráð við Matvælaöryggisstofnun Evrópu

Hafa skal samráð við Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) um allar ráðstafanir Sambandsins í tengslum við lög um matvælaupplýsingar sem líklegt er að hafi áhrif á lýðheilsu áður en þær eru samþykktar.

III. KAFLI

ALMENNAR KRÖFUR UM MATVÆLAUPPLÝSINGAR OG SKYLDUR STJÓRNENDA MATVÆLAFYRIRTÆKJA

6. gr.

Grunnkrafa

Öllum matvælum, sem ætluð eru fyrir lokaneytendur eða stóreldhús, skulu fylgja matvælaupplýsingar í samræmi við þessa reglugerð.

7. gr.

Góðar venjur við upplýsingagjöf

1. Matvælaupplýsingar skulu ekki vera villandi, einkum:
 - a) að því er varðar sérkenni matvælna og einkum eðli þeirra, auðkenni, eiginleika, samsetningu, magn, geymsluþol, upprunaland eða upprunastað, framleiðsluaðferð eða framleiðslu,
 - b) þannig að matvælunum séu eignuð áhrif eða eiginleikar sem þau búa ekki yfir,
 - c) þannig að gefið sé í skyn að matvælin búi yfir sérstökum sérkennum þegar reyndin er sú að öll svipuð matvæli búa yfir þessum sérkennum, einkum með því að leggja sérstaka áherslu á að í þeim séu eða séu ekki tiltekin innihaldsefni og/eða næringarefni,
 - d) þannig að gefið sé í skyn, með útliti, lýsingu eða myndum að um tiltekin matvæli eða innihaldsefni sé að ræða þegar raunin er sú að efnisþætti sem er á náttúrulegan hátt fyrir hendi eða innihaldsefni sem venjulega er notað í þau matvæli hefur verið skipt út fyrir annan efnisþátt eða innihaldsefni.
2. Matvælaupplýsingar skulu vera nákvæmar, skýrar og auðskiljanlegar fyrir neytendur.
3. Með fyrirvara um undanþágur sem kveðið er á um í lögum Sambandsins sem gilda um ölkelduvatn og matvæli til sérstakra, næringarlegra nota skulu matvælaupplýsingar ekki eigna neinum matvælum þann eiginleika að koma í veg fyrir, vinna á eða lækna sjúkdóm í mönnum, né heldur vísa til slíkra eiginleika.
4. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. gilda einnig um:
 - a) auglýsingar,
 - b) kynningu matvæla, einkum lögum þeirra, útlit eða umbúðir, umbúðaefni, hvornig þeim er komið fyrir og í hvaða umhverfi þau eru sýnd.

8. gr.

Ábyrgðarsvið

1. Sá stjórnandi matvælafyrirtækis sem markaðssetur matvæli undir sínu nafni eða firmaheiti skal bera ábyrgð á matvælaupplýsingunum en ef hann er ekki með staðfestu í Sambandinu skal ábyrgðin hvíla á innflytjandanum á markað Sambandsins.
2. Sá stjórnandi matvælafyrirtækis sem ber ábyrgð á matvælaupplýsingunum skal sjá til þess að matvælaupplýsingar séu fyrir hendi og séu réttar, í samræmi við gildandi lög um matvælaupplýsingar og kröfur í viðeigandi ákvæðum landslaga.
3. Stjórnendur matvælafyrirtækja sem ekki hafa með matvælaupplýsingar að gera skulu ekki stunda viðskipti með matvæli sem þeir vita eða gera ráð fyrir, á grunni þeirra faglegu upplýsinga sem þeir búa yfir, að uppfylli ekki ákvæði gildandi laga um matvælaupplýsingar og kröfur í viðeigandi ákvæðum landslaga.
4. Stjórnendur matvælafyrirtækja skulu ekki, innan þeirra fyrirtækja sem þeir stjórna, breyta upplýsingum sem fylgja matvælum ef slíkar breytingar myndu villa um fyrir lokaneytendum eða á annan hátt draga úr neytendavernd og möguleikum lokaneytenda til að taka upplýstar ákvarðanir. Stjórnendur matvælafyrirtækja bera ábyrgð á öllum breytingum sem þeir gera á matvælaupplýsingum sem fylgja matvælum.
5. Með fyrirvara um 2. til 4. mgr. skulu stjórnendur matvælafyrirtækja, innan þeirra fyrirtækja sem þeir stjórna, sjá til þess að farið sé að kröfum laga um matvælaupplýsingar og viðeigandi ákvæðum landslaga sem eiga við um starfsemi þeirra og skulu ganga úr skugga um að farið sé að slíkum kröfum.
6. Stjórnendur matvælafyrirtækja skulu, innan þeirra fyrirtækja sem þeir stjórna, sjá til þess að upplýsingar, sem tengjast matvælum sem ekki eru forpökkuð og ætluð eru fyrir lokaneytendur eða stóreldhús, séu sendar til stjórnanda þess matvælafyrirtækis sem tekur við matvælunum til að gera kleift, þegar þess er þörf, að miðla lögboðnum matvælaupplýsingum til lokaneytenda.
7. Í eftirfarandi tilvikum skulu stjórnendur matvælafyrirtækja, innan þeirra fyrirtækja sem þeir stjórna, sjá til þess að þær lögboðnu upplýsingar sem krafist er skv. 9. og 10. gr. birtist á forpakkningum eða merkimiðum á þeim eða á viðskiptaskjólum þar sem matvælanna er getið þegar hægt er að ábyrgjast að slík skjöl annaðhvort fylgi matvælunum sem þau fjalla um eða hafi verið send á undan þeim eða um leið og þau voru afgreidd:
 - a) ef forpökkuð matvæli eru ætluð lokaneytendum en eru markaðssett áður en þau eru seld lokaneytendum og ef þau eru ekki seld til stóreldhúss á því stigi,
 - b) ef forpökkuð matvæli eru ætluð fyrir stóreldhús til tilreiðslu, vinnslu, skiptingar eða stykkjunar.
- Prátt fyrir fyrstu undirgrein skulu stjórnendur matvælafyrirtækja sjá til þess að upplýsingarnar sem um getur í a-, f-, g- og h-lið 1. mgr. 9. gr. komi einnig fram á þeim ytri umbúðum sem forpökkuðu matvælin eru markaðssett í.
8. Stjórnendur matvælafyrirtækja sem afhenda öðrum stjórnendum matvælafyrirtækja matvæli sem ekki eru ætluð fyrir lokaneytendur eða stóreldhús skulu sjá til þess að þessum öðrum stjórnendum matvælafyrirtækja séu veittar nægjanlegar upplýsingar til að gera þeim kleift, þegar við á, að uppfylla skyldur sínar skv. 2. mgr.

IV. KAFLI
LÖGBOÐNAR MATVÆLAUPPLÝSINGAR

1. ÞÁTTUR

Innihald og kynning

9. gr.

Skrá yfir lögboðnar upplýsingar

1. Í samræmi við 10. til 35. gr. og með fyrirvara um undantekningarnar í þessum kafla skal tilgreining eftirfarandi upplýsinga vera lögboðin:

- a) heiti matvællanna,
- b) skrá yfir innihaldsefni,
- c) öll innihaldsefni eða hjálparefni við vinnslu sem skráð eru í II. viðauka eða afleidd af efni eða vöru sem skráð er í II. viðauka sem valda ofnæmi eða óþoli og eru notuð í framleiðslu eða tilreiðslu á tilteknum matvælum og eru enn til staðar í fullunnu afurðinni, þó að í breyttu formi sé,
- d) magn tiltekinnna innihaldsefna eða flokka innihaldsefna,
- e) nettómagn matvællanna,
- f) dagsetning lágmarksgeymsluþols eða síðasti notkunardagur,
- g) sérstök geymsluskilyrði og/eða notkunarskilyrði,
- h) nafn eða firmaheiti og heimilisfang stjórnanda matvælafyrirtækisins sem um getur í 1. mgr. 8. gr.,
- i) upprunaland eða upprunastaður þegar kveðið er á um slíkt í 26. gr.,
- j) notkunarleiðbeiningar þegar erfitt er að nota matvælin á réttan hátt án slíkra leiðbeininga,
- k) að því er varðar drykkjarvörur með meira en 1,2% alkóhólinnihald miðað við rúmmál: raunverulegur alkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál,
- l) næringaryfirlýsing.

2. Þær upplýsingar sem um getur í 1. mgr. skulu tilgreindar með orðum og tölum. Með fyrirvara um 35. gr. má þar að auki gefa þær upp með skýringarmyndum eða táknum.

3. Þegar framkvæmdastjórnin samþykkir framseldar gerðir og framkvæmdargerðir, sem um getur í þessari grein, má gefa upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. með skýringarmyndum eða táknum í stað orða eða talna.

Til að sjá til þess að neytendur njóti góðs af öðrum aðferðum við framsetningu á lögboðnum matvælaupplýsingum en orðum og tölum og að því tilskildu að tryggt sé að upplýsingastigið sé það sama og með orðum og tölum getur framkvæmdastjórnin, með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr. og með tilliti til sannana fyrir jöfnum skilningi neytenda, komið á þeim viðmiðunum sem fara skal eftir ef gefa á upp einhverjar af þeim upplýsingum, sem um getur í 1. mgr., í formi skýringarmynda eða tákna í stað orða eða talna.

4. Til að tryggja samræmda framkvæmd 3. mgr. þessarar greinar getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir sem fjalla um fyrirkomulagið á beitingu þeirra viðmiðana sem skilgreindar eru í 3. mgr. til að gefa upp upplýsingar, er varða eitt eða fleiri

atriði, með skýringarmyndum eða táknum í stað orða eða talna. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

10. gr.

Lögboðnar viðbótarupplýsingar fyrir tiltekna tegundir eða flokka matvæla

1. Auk þeirra upplýsinga sem skráðar eru í 1. mgr. 9. gr. er mælt fyrir um lögboðnar viðbótarupplýsingar fyrir tiltekna tegundir eða flokka matvæla í III. viðauka.
2. Til að sjá til þess að neytendur fái upplýsingar um tiltekna tegundir eða flokka matvæla og til að taka tillit til tæknilegra framfara, vísindalegrar þróunar, heilsuverndar neytenda eða öruggrar notkunar tiltekinna matvæla getur framkvæmdastjórnin breytt III. viðauka með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr.

Ef bráð nauðsyn krefur vegna alvarlegrar áhættu fyrir heilbrigði neytenda skal málsmeðferðin, sem kveðið er á um í 52. gr., gilda um framseldar gerðir sem eru samþykktar samkvæmt þessari grein.

11. gr.

Þyngd og mál

Ákvæði 9. gr. skulu ekki hafa áhrif á sértækari ákvæði Sambandsins um þyngd og mál.

12. gr.

Tiltækileiki lögboðinna matvælaupplýsinga og aðgengi að þeim

1. Í samræmi við þessa reglugerð skulu lögboðnar matvælaupplýsingar fyrir öll matvæli vera tiltækar og auðveldlega aðgengilegar.
2. Ef um er að ræða forpökkuð matvæli skulu lögboðnar matvælaupplýsingar koma fram beint á umbúðunum eða á merkimiða sem er festur við þær.
3. Til að sjá til þess að neytendur njóti góðs af öðrum aðferðum við miðlun á lögboðnum matvælaupplýsingum sem henta betur fyrir tiltekna lögboðnar upplýsingar, og að því tilskildu að tryggt sé að upplýsingastigið sé það sama og með umbúðum eða merkimiðum, getur framkvæmdastjórnin, með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr. og með tilliti til sannana fyrir jöfnum skilningi neytenda og víðtækri notkun neytenda á þessum aðferðum, komið á viðmiðunum sem fara skal eftir ef gefa á upp tiltekna lögboðnar upplýsingar með öðrum aðferðum en á umbúðum eða merkimiðum.
4. Til að tryggja samræmda framkvæmd 3. mgr. þessarar greinar getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir sem fjalla um fyrirkomulagið á beitingu þeirra viðmiðana sem skilgreindar eru í 3. mgr. til að gefa upp tiltekna lögboðnar upplýsingar með öðrum aðferðum en á umbúðum eða merkimiðum. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.
5. Ef um er að ræða matvæli sem ekki eru forpökkuð skulu ákvæði 44. gr. gilda.

13. gr.

Kynning á lögboðnum upplýsingum

1. Með fyrirvara um landsbundnar ráðstafanir, sem samþykktar eru skv. 2. mgr. 44. gr., skulu lögboðnar matvælaupplýsingar settar á áberandi stað og þannig að þær séu auðsjáanlegar, auðlæsilegar og, þegar við á, óafmáanlegar. Ekki skal á nokkurn hátt fela þær, skyggja á þær, draga úr þeim eða raska þeim með neinu öðru skriflegu eða myndrænu efni eða öðru truflandi efni.
2. Með fyrirvara um sértæk ákvæði Sambandsins sem gilda um tiltekin matvæli skulu lögboðnu upplýsingarnar, sem skráðar eru í 1. mgr. 9. gr., þegar þær koma fram á umbúðum eða merkimiðum festum við umbúðirnar, vera prentaðar á umbúðirnar eða merkimiðana þannig að það tryggi auðlæsileika, með letri af leturstærð þar sem x-hæð, eins og skilgreint er í IV. viðauka, er 1,2 mm eða meiri.

3. Ef um er að ræða umbúðir eða flát þar sem stærsti yfirborðsflöturinn er undir 80 cm^2 skal x-hæð leturstærðarinnar, sem um getur í 2. mgr., vera 0,9 mm eða meiri.

4. Til að ná fram markmiðunum með þessari reglugerð skal framkvæmdastjórnin, með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr., setja reglur um læsileika.

Framkvæmdastjórnin getur, í sama tilgangi og um getur í fyrstu undirgrein og með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr., útvíkkað kröfurnar í 5. mgr. þessarar greinar með lögboðnum viðbótarupplýsingum fyrir tiltekin matvæli eða flokka matvæla.

5. Upplýsingarnar sem taldar eru upp í a-, e- og k-lið 1. mgr. 9. gr. skulu birtar á sama sjónsviði.

6. Ákvæði 5. mgr. þessarar greinar gildir ekki í tilvikum sem um getur í 1. og 2. mgr. 16. gr.

14. gr.

Fjarsala

1. Með fyrirvara um upplýsingakröfurnar, sem mælt er fyrir um í 9. gr., ef um er að ræða forpökkuð matvæli sem boðin eru til sölu í gegnum fjarsamskiptamiðil:

a) lögboðnar matvælaupplýsingar, að undanskildum þeim upplýsingum sem mælt er fyrir um í f-lið 1. mgr. 9. gr., skulu vera tiltækar áður en gengið er frá kaupunum og skulu koma fram á stoðefni fyrir fjarsöluna eða vera miðlað með öðrum viðeigandi aðferðum sem stjórnandi matvælafyrirtækisins tilgreinir greinilega. Þegar aðrar viðeigandi aðferðir eru notaðar skal lögboðnu matvælaupplýsingunum miðlað án þess að stjórnandi matvælafyrirtækisins innheimti viðbótargjald af neytendum,

b) allar lögboðnar upplýsingar skulu vera tiltækar við afhendingu.

2. Ef um er að ræða matvæli, sem ekki eru forpökkuð, sem eru boðin til sölu um fjarsamskiptamiðil skal gera upplýsingarnar, sem krafist er skv. 44. gr., í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar, aðgengilegar.

3. Ákvæði a-liðar 1. mgr. gildir ekki um matvæli sem boðin eru til sölu í sjálfsölum eða sjálfvirkum verslunum.

15. gr.

Kröfur um tungumál

1. Með fyrirvara um 3. mgr. 9. gr. skulu lögboðnar matvælaupplýsingar birtar á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir neytendur í þeim aðildarríkjum þar sem tiltekin matvæli eru markaðssett.

2. Aðildarríki, þar sem tiltekin matvæli eru markaðssett, geta innan eigin yfirráðasvæðis mælt fyrir um að upplýsingarnar skuli veittar á einu eða fleiri opinberum tungumálum Sambandsins.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. útiloka ekki að upplýsingarnar séu á fleiri en einu tungumáli.

16. gr.

Tilteknum lögboðnum upplýsingum sleppt

1. Ef um er að ræða endurnotanlegar glerflöskur sem eru merktar á óafmáanlegan hátt og bera því ekki merkimiða, hring eða kraga skulu einungis þær upplýsingar sem taldar eru upp í a-, c-, e- f- og l-lið 1. mgr. 9. gr. vera lögboðnar.

2. Ef um er að ræða umbúðir eða flát þar sem stærsti yfirborðsflöturinn er undir 10 cm^2 skulu einungis þær upplýsingar sem taldar eru upp í a-, c-, e- og f-lið 1. mgr. 9. gr. vera lögboðnar á umbúðum eða merkimiða. Upplýsingunum sem um getur í b-lið 1. mgr. 9. gr. skal miðlað með öðrum aðferðum eða þær gerðar aðgengilegar að ósk neytandans.

3. Með fyrirvara um önnur ákvæði Sambandsins þar sem krafist er lögboðinnar næringaryfirlýsingar skal yfirlýsingin, sem um getur í 1-lið 1. mgr. 9. gr., ekki vera lögboðin fyrir þau matvæli sem skráð eru í V. viðauka.

4. Með fyrirvara um önnur ákvæði Sambandsins þar sem krafist er skrár yfir innihaldsefni eða lögboðinnar næringaryfirlýsingar skulu upplýsingarnar, sem um getur í b- og l-lið 1. mgr. 9. gr., ekki vera lögboðnar fyrir drykkjarvöru sem inniheldur meira en 1,2% alkóhól miðað við rúmmál.

Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 13. desember 2014, leggja fram skýrslu um beitingu 18. gr. og 1. mgr. 30. gr. að því er varðar afurðirnar, sem um getur í þessari málsgrein, þar sem fjallað er um hvort áfengir drykkir skuli í framtíðinni heyra undir, einkum kröfurnar um að miðla upplýsingum um orkugildi, og röksemdirnar fyrir því að kveðið sé á um hugsanlegar undanþágur, með tilliti til þarfarinnar fyrir að tryggja samræmi við aðrar stefnur Sambandsins sem máli skipta. Í þessu samhengi skal framkvæmdastjórnin íhuga þörfina fyrir að leggja til skilgreiningu á áfengum svaladrykkjum.

Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, láta skýrslunni fylgja tillögu að nýrri löggjöf þar sem sagt er til um reglur um skrá yfir innihaldsefni eða lögboðna næringaryfirlýsingu fyrir þessar vörur.

2. ÞÁTTUR

Ítarleg ákvæði um lögboðnar upplýsingar

17. gr.

Heiti matvælna

1. Heiti matvælna skal vera lögheiti þeirra. Þegar slíkt heiti er ekki fyrir hendi skal heiti matvælna vera venjubundið heiti þeirra eða, ef ekki er um venjubundið heiti að ræða eða venjubundna heitið er ekki notað, skal nota lýsandi heiti fyrir matvælin.

2. Heimilt er að nota heiti á matvælum, sem varan er löglega framleidd og markaðssett undir í aðildarríkinu sem er framleiðsluríkið, í aðildarríkinu þar sem markaðssetning fer fram. Komi beiting annarra ákvæða þessarar reglugerðar, einkum þeirra sem sett eru fram í 9. gr., hins vegar í veg fyrir að neytendur í aðildarríkinu, þar sem markaðssetning fer fram, fái rétta hugmynd um eðli matvælna og geti greint þau frá matvælum sem þau kunna að vera tekin í misgripum fyrir skulu frekari upplýsingar fylgja heiti matvælna og vera birtar nálægt því.

3. Í undantekningartilvikum skal ekki nota heiti matvælna sem þau bera í aðildarríkinu, sem er framleiðsluríkið, í aðildarríkinu þar sem markaðssetning fer fram ef matvælin, sem það auðkennir í aðildarríkinu, sem er framleiðsluríkið, eru svo frábrugðin þeim sem eru þekkt undir sama heiti í aðildarríkinu þar sem markaðssetning fer fram, að því er varðar samsetningu eða framleiðslu, að ákvæði 2. mgr. nægja ekki til að tryggja að neytendur í aðildarríkinu, þar sem markaðssetning fer fram, fái réttar upplýsingar.

4. Heiti sem er verndað sem hugverk, tegundarheiti eða glysheiti skal ekki koma í staðinn fyrir heiti matvælna.

5. Í VI. viðauka er mælt fyrir um sértæk ákvæði um heiti matvæla og upplýsingar sem skulu fylgja.

18. gr.

Skrá yfir innihaldsefni

1. Skráin yfir innihaldsefnin skal hafa yfirskrift eða inngang sem samanstendur af eða inniheldur orðið „innihaldsefni“. Í henni skulu koma fram öll innihaldsefni matvælna, í lækkandi röð eftir þyngd, eins og þau eru skráð við notkun þeirra við framleiðslu matvælna.

2. Innihaldsefni skulu, eftir atvikum, tiltekin með sérheiti sínu í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 17. gr. og VI. viðauka.

3. Öll innihaldsefni í formi tilbúinna nanóefna skal tilgreina skýrt í skránni yfir innihaldsefni. Á eftir heitum slíkra innihaldsefna skal setja orðið „nanó“ innan sviga.

4. Mælt er fyrir um tæknireglur um beitingu 1. og 2. mgr. þessarar greinar í VII. viðauka.

5. Til að ná fram markmiðunum með þessari reglugerð skal framkvæmdastjórnin, með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr., aðlaga skilgreininguna á tilbúnu nanóefni, sem um getur í t-lið 2. mgr. 2. gr., og breyta henni í samræmi við framfarir í tækni og vísindum eða skilgreiningar sem samþykktar eru á alþjóðavísu.

19. gr.

Skrá yfir innihaldsefni sleppt

1. Ekki skal gerð krafa um að eftirfarandi matvæli beri skrá yfir innihaldsefni:

- a) ferskir ávextir og ferskt grænmeti, þ.m.t. kartöflur, sem ekki hafa verið flysjuð, skorin eða meðhöndluð á svipaðan hátt,
- b) kolsýrt vatn, þar sem í lýsingu kemur fram að það hafi verið kolsýrt,
- c) gerjað edik sem eingöngu er unnið úr einni grunnvöru, að því tilskildu að engum öðrum innihaldsefnum hafi verið bætt við,
- d) ostar, smjör, gerjuð mjólk og rjómi, sem engum innihaldsefnum hefur verið bætt við öðrum en mjólkurvörum, matvælaensímum og örveruræktum sem nauðsynleg eru til framleiðslunnar eða, þegar um er að ræða osta aðra en ferskosta og brædda osta, saltið sem þarf til framleiðslunnar,
- e) matvæli sem samanstanda af einu innihaldsefni þegar:
 - i. heiti matvælna er það sama og heiti innihaldsefnisins eða
 - ii. heiti matvælna gefur eðli innihaldsefnisins greinilega til kynna.

2. Til að taka tillit til mikilvægis skráa yfir innihaldsefni tiltekinna matvæla eða flokka matvæla fyrir neytendur getur framkvæmdastjórnin, í undantekningartilvikum, með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr., bætt við 1. mgr. þessarar greinar, að því tilskildu að það að veita ekki upplýsingar verði ekki til þess að lokaneytendur eða stóreldhús fái ekki nægjanlegar upplýsingar.

20. gr.

Efnisþættir matvæla ekki tilgreindir á skránni yfir innihaldsefni

Með fyrirvara um 21. gr. skal þess ekki krafist að eftirfarandi efnisþættir matvæla séu hafðir með á skrá yfir innihaldsefni:

- a) efnisþættir innihaldsefnis sem tímabundið hafa verið skildir frá í framleiðsluferlinu og síðar bætt í aftur en ekki umfram upprunaleg hlutföll,
- b) matvælaaukefni og matvælaensím:
 - i. þegar tilvist þeirra í tilteknum matvælum kemur eingöngu til af því að þau voru í einu eða fleiri innihaldsefnum þeirra matvæla, í samræmi við meginregluna um yfirfærslu sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 1333/2008, að því tilskildu að þau þjóni ekki neinu tæknilegu hlutverki í fullunnu vörunni eða
 - ii. sem eru notuð sem hjálparefni við vinnslu,
- c) burðarefni og efni sem eru ekki matvælaaukefni en eru notuð á sama hátt og í sama tilgangi og burðarefni og eru einungis notuð í nákvæmlega því magni sem nauðsynlegt er,
- d) efni sem eru ekki matvælaaukefni en eru notuð á sama hátt og í sama tilgangi og hjálparefni við vinnslu og enn finnast í fullunnu vörunni, jafnvel þótt í breyttri mynd sé,

e) vatn:

- i. þegar vatn er notað í framleiðsluferlinu einungis til að endurgera innihaldsefni sem er notað í þykktu eða þurrkuðu formi,
- ii. ef um er að ræða lög sem venjulega er ekki neytt.

21. gr.

Merkingar á tilteknum efnum eða vörum sem valda ofnæmi eða óþoli

1. Með fyrirvara um reglurnar, sem samþykktar eru skv. 2. mgr. 44. gr., skulu upplýsingarnar sem um getur í c-lið 1. mgr. 9. gr. uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) þær skulu tilgreindar í skránni yfir innihaldsefni í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um 1. mgr. 18. gr., með skýrri tilvísun í heiti efnisins eða afurðarinnar eins og það er skráð í II. viðauka og
- b) leggja skal áherslu á heiti efnisins eða vörunnar, eins og það er skráð í II. viðauka, með letursetningu sem aðgreinir það skýrt frá öðrum heitum í skránni yfir innihaldsefnin, t.d. með leturgerð, stíl eða bakgrunnslit.

Ef skrá yfir innihaldsefni er ekki fyrir hendi skal tilgreining upplýsinganna sem um getur í c-lið 1. mgr. 9. gr. samanstanda af orðinu „inniheldur“ og á eftir því skal koma heiti efnisins eða vörunnar eins og það er skráð í II. viðauka.

Ef fleiri en eitt innihaldsefni eða hjálparefni við vinnslu í tilteknum matvælum eru úr einu efni eða vöru sem skráð er í II. viðauka skal það koma skýrt fram í merkingunni fyrir hvert viðkomandi innihaldsefni eða hjálparefni við vinnslu.

Ekki skal krefjast tilgreiningar á upplýsingunum sem um getur í c-lið 1. mgr. 9. gr. í tilvikum þegar heiti matvæla vísar skýrt í viðkomandi efni eða vöru.

2. Til að tryggja betri miðlun upplýsinga til neytenda og taka tillit til nýjustu framfara í vísindum og tæknipækkingu skal framkvæmdastjórnin kerfisbundið endurskoða og, ef nauðsyn krefur, uppfæra skrána í II. viðauka með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr.

Ef bráð nauðsyn krefur vegna alvarlegrar áhættu fyrir heilbrigði neytenda skal málsmeðferðin, sem kveðið er á um í 52. gr., gilda um framseldar gerðir sem eru samþykktar samkvæmt þessari grein.

22. gr.

Magnmerkingar innihaldsefna

1. Gera skal kröfu um tilgreiningu á magni innihaldsefnis eða flokks innihaldsefna sem notuð eru við framleiðslu eða tilreiðslu matvæla þegar viðkomandi innihaldsefni eða flokkur innihaldsefna:

- a) kemur fyrir í heiti matvællanna eða neytendur tengja hann yfirleitt við það heiti,
- b) er dreginn fram í merkingunni með orðum, myndum eða myndrænni útfærslu eða
- c) er nauðsynlegur til að einkenna tiltekin matvæli eða greina þau frá vörum sem þau kunna að vera tekin í misgripum fyrir vegna nafngiftar þeirra eða útlits.

2. Í VIII. viðauka er mælt er fyrir um tæknireglur vegna beitingar 1. mgr., þ.m.t. í sérstökum tilvikum þegar ekki er krafist magnmerkingar fyrir tiltekin innihaldsefni.

23. gr.

Nettómagn

1. Nettómagn matvæla skal gefið í líttrum, sentílítrum, millilítrum, kílóum eða grömmum, eftir því sem við á:
 - a) í rúmmálseiningum ef um er að ræða fljótandi afurðir,
 - b) í massaeiningum ef um er að ræða aðrar vörur.
2. Til að tryggja betri skilning neytenda á matvælaupplýsingunum á merkingunum getur framkvæmdastjórnin, fyrir tilgreind matvæli, komið á, með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr., annarri aðferð til að gefa upp nettómagn en þeirri sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar.
3. Í IX. viðauka er mælt er fyrir um tæknireglur vegna beitingar 1. mgr., þ.m.t. í sérstökum tilvikum þegar ekki er krafist tilgreiningar á nettómagni.

24. gr.

Dagsetning fyrir lágmarksgeymsluþol, síðasti notkunardagur og dagsetning frýstingar

1. Ef um er að ræða matvæli sem eru mjög viðkvæm frá örverufræðilegu sjónarmiði, og þar af leiðandi líklegt að þau séu skaðleg heilbrigði manna eftir stuttan tíma, skal síðasti notkunardagur koma í staðinn fyrir dagsetningu fyrir lágmarksgeymsluþol. Að síðasta notkunardegi liðnum skulu matvæli ekki teljast örugg, í samræmi við 2. til 5. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002.
2. Viðeigandi dagsetning skal gefin upp í samræmi við X. viðauka.
3. Til að tryggja jafna beitingu á því hvernig dagsetning lágmarksgeymsluþols, sem um getur í c-lið 1. mgr. X. viðauka, er gefin til kynna getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir þar sem settar eru reglur að því er þetta varðar. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

25. gr.

Geymslu- eða notkunarskilyrði

1. Þegar sérstök geymsluskilyrði og/eða notkunarskilyrði þarf fyrir matvæli skal gefa þessi skilyrði til kynna.
2. Til að auðvelda viðeigandi geymslu eða notkun matvæla eftir að umbúðir eru rofnar skal gefa til kynna geymsluskilyrði og/eða tímamörk fyrir neyslu, eftir því sem við á.

26. gr.

Upprunaland eða upprunastaður

1. Þessi grein gildir með fyrirvara um kröfur um merkingar sem kveðið er á um í sértækum ákvæðum Sambandsins, einkum reglugerð ráðsins (EB) nr. 509/2006 frá 20. mars 2006 um landbúnaðarafurðir og matvæli sem hefðbundnar afurðir eða matvæli sem viðurkennt er að hafi tiltekin sérkenni⁽³³⁾ og reglugerð ráðsins (EB) nr. 510/2006 frá 20. mars 2006 um vernd landfræðilegra merkinga og upprunatákna fyrir landbúnaðarafurðir og matvæli⁽³⁴⁾.
2. Tilgreining á upprunalandi eða upprunastað skal vera lögboðin:
 - a) þegar skortur á slíkri tilgreiningu getur villt um fyrir neytendum að því er varðar rétt upprunaland eða upprunastað matvællanna,

⁽³³⁾ Sjáúð. ESB L 93, 31.3.2006, bls. 1.

⁽³⁴⁾ Sjáúð. ESB L 93, 31.3.2006, bls. 12.

einkum ef upplýsingarnar sem fylgja matvælunum eða merkimiðinn í heild myndi annars gefa í skyn að matvælin séu upprunnin í öðru landi eða á öðrum stað,

b) fyrir kjöt sem fellur undir einhverja þá kóða úr sameinuðu nafnaskránni („SN“) sem skráðir eru í XI. viðauka. Beiting þessa liðar skal vera með fyrirvara um samþykki framkvæmdargerða sem um getur í 8. mgr.

3. Þegar upprunaland eða upprunastaður matvæla er gefinn upp en uppruni megininnihaldsefnisins er ekki sá sami:

a) skal einnig gefa upp upprunaland eða upprunastað megininnihaldsefnisins sem um ræðir eða

b) gefa skal til kynna að megininnihaldsefnið sé upprunnið í öðru upprunalandi eða á öðrum upprunastað en matvælin.

Beiting þessa liðar skal vera með fyrirvara um samþykki framkvæmdargerða sem um getur í 8. mgr.

4. Innan 5 ára frá gildistökuþegi b-liðar 2. mgr. skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið til að meta lögboðna tilgreiningu upprunalands eða upprunastaðar fyrir vörur sem um getur í þeim lið.

5. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 13. desember 2014, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslur um lögboðna tilgreiningu upprunalands eða upprunastaðar fyrir eftirfarandi matvæli:

a) kjötttegundir aðrar en nautakjöt og þær sem um getur í b-lið 2. mgr.,

b) mjólk,

c) mjólk sem er notuð sem innihaldsefni í mjólkurafurðum,

d) óunnin matvæli,

e) matvæli úr einu innihaldsefni,

f) innihaldsefni sem mynda meira en 50% af tilteknum matvælum.

6. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 13. desember 2013, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um lögboðna tilgreiningu upprunalands eða upprunastaðar fyrir kjöt sem er notað sem innihaldsefni.

7. Í skýrslunum, sem um getur í 5. og 6. mgr., skal tala tillit til þarfar neytenda fyrir upplýsingar, hagkvæmni þess að miðla lögboðinni tilgreiningu á upprunalandi eða upprunastað og greiningar á kostnaði og ávinningi af því að innleiða slíkar ráðstafanir, þ.m.t. lagaleg áhrif á innri markaðinn og áhrif á alþjóðaviðskipti.

Framkvæmdastjórnin getur látið tillögur um að breyta viðeigandi ákvæðum Sambandsins fylgja þessum skýrslum.

8. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 13. desember 2013 og að undangengnu áhrifamati, samþykkja framkvæmdargerðir um beitingu á b-lið 2. mgr. og 3. mgr. þessarar greinar. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

9. Ef um er að ræða matvæli, sem um getur í b-lið 2. mgr., a-lið 5. mgr. og 6. mgr. skal, í skýrslunum og áhrifamatinu sem um getur í þessari grein, m.a. fjalla um valkosti fyrir aðferðir til að gefa upp upprunaland eða upprunastað þessara matvæla, einkum að því er tekur til allra eftirfarandi ákvörðunarþátta á æviskeiði dýra:

a) fæðingarstaðar,

- b) eldisstaðar,
- c) slátrunarstaðar.

27. gr.

Notkunarleiðbeiningar

1. Notkunarleiðbeiningar með matvælum skulu tilgreindar þannig að það geri kleift að nota þau matvæli á viðeigandi hátt.
2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir þar sem settar eru fram ítarlegar reglur um framkvæmd 1. mgr. fyrir tiltekin matvæli. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

28. gr.

Alkóhólstyrkleiki

1. Reglurnar um tilgreiningu alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál skulu, að því er varðar vörur sem flokkast undir SN-númer 2204, vera þær reglur sem mælt er fyrir um í sértækum ákvæðum Sambandsins sem gilda um slíkar vörur.
2. Raunverulegur alkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál í drykkjum sem innihalda meira en 1,2% alkóhól miðað við rúmmál, öðrum en þeim sem um getur í 1. mgr., skal tilgreindur í samræmi við XII. viðauka.

3. ÞÁTTUR

Næringaryfirlýsing

29. gr.

Tengsl við aðra löggjöf

1. Þessi þáttur gildir ekki um matvæli sem falla undir gildissvið eftirfarandi löggjafar:
 - a) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/46/EB frá 10. júní 2002 um samræmingu laga aðildarríkjanna um fæðubótarefni ⁽³⁵⁾,
 - b) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/54/EB frá 18. júní 2009 um hagnýtingu og setningu ölkelduvatns á markað ⁽³⁶⁾,
2. Þessi þáttur gildir með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/39/EB frá 6. maí 2009 um matvæli sem eru ætluð til sérstakra næringarlegra nota ⁽³⁷⁾ og sértækar tilskipanir eins og um getur í 1. mgr. 4. gr. þeirrar tilskipunar.

30. gr.

Innihald

1. Í lögboðnu næringaryfirlýsingunni skal eftirfarandi koma fram:
 - a) orkugildi og
 - b) magn fitu, mettaðrar fitu, kolvetnis, sykurs, prótíns og salts.Þegar við á má birta nálægt næringaryfirlýsingunni yfirlýsingu sem gefur til kynna að saltinnihaldið stafi einvörðungu af tilvist natríums sem kemur náttúrulega fyrir.
2. Við innihald lögboðnu næringaryfirlýsingarinnar sem um getur í 1. mgr. má bæta tilgreiningu á magni eins eða fleiri eftirfarandi

⁽³⁵⁾ Sjúúð. EB L 183, 12.7.2002, bls. 51.

⁽³⁶⁾ Sjúúð. ESB L 164, 26.6.2009, bls. 45.

⁽³⁷⁾ Sjúúð. ESB L 124, 20.5.2009, bls. 21.

efna:

- a) einómettaðra fitusýra,
- b) fjölmottaðra fitusýra,
- c) fjölkalkóhóla,
- d) sterkja,
- e) trefja,
- f) þeirra vítamína eða steinefna sem skráð eru í 1. lið A. hluta XIII. viðauka sem koma fyrir í marktæku magni, eins og skilgreint er í 2. lið A-hluta XIII. viðauka.

3. Þegar lögboðna næringaryfirlýsingin, sem um getur í 1. mgr., kemur fram á merkingum forpakkaðra matvæla er heimilt að endurtaka eftirfarandi upplýsingar úr henni:

- a) orkugildið eða
- b) orkugildið ásamt magni fitu, mettaðrar fitu, sykurs og salts.

4. Þrátt fyrir 1. mgr. 36. gr. má innihald yfirlýsingarinnar takmarkast við orkugildið eitt og sér ef næringaryfirlýsing kemur fram á merkingum varann sem um getur í 4. mgr. 16. gr.

5. Með fyrirvara um 44. gr. og þrátt fyrir 1. mgr. 36. gr., þegar næringaryfirlýsing kemur fram á merkingum varanna, sem um getur í 1. mgr. 44. gr., má innihald yfirlýsingarinnar takmarkast við einungis:

- a) orkugildið eða
- b) orkugildið ásamt magni fitu, mettaðrar fitu, sykurs og salts.

6. Til að taka tillit til mikilvægi upplýsinga, sem um getur í 2. til 5. mgr. þessarar greinar, til að upplýsa neytendur getur framkvæmdastjórnin, með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr., breytt skránum í 2. til 5. mgr. þessarar greinar með því að bæta við eða fjarlægja upplýsingar.

7. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 13. desember 2014 og með tilliti til vísindapekkingar og reynslu sem fengist hefur í aðildarríkjunum, leggja fram skýrslu um tilvist transfitu í matvælum og í öllu fæði íbúa Sambandsins. Markmiðið með skýrslunni skal vera að meta áhrif viðeigandi aðferða sem gætu gert neytendum kleift að taka heilnæmari ákvarðanir um matvæli og um fæðuval í heildina eða sem gætu ýtt undir framboð á heilnæmari matvælavalkostum fyrir neytendur, þ.m.t. og m.a. miðlun upplýsinga um transfitu til neytenda eða takmarkanir á notkun hennar. Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, láta skýrslunni fylgja tillögu að nýrri löggjöf.

31. gr.

Útreikningar

1. Orkugildið skal reiknað með breytistuðlunum sem skráðir eru í XIV. viðauka.
2. Framkvæmdastjórnin getur, með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr., samþykkt breytistuðla fyrir þau vítamín og steinefni sem um getur í 1. lið A-hluta XIII. viðauka til að reikna innihald slíkra vítamína og steinefna í matvælum með meiri nákvæmni. Þeim breytistuðlum skal bætt við XIV. viðauka.

3. Orkugildið og magn næringarefna sem um getur í 1. til 5. mgr. 30. gr. skulu vera þau sem eru í matvælunum við sölu.

Ef við á geta upplýsingarnar varðað matvælin eftir tilreiðslu, að því tilskildu að gefnar séu nægjanlega nákvæmar leiðbeiningar um tilreiðslu og upplýsingarnar varði matvælin eins og þau eru tilreidd til neyslu.

4. Yfirlýstu gildin skulu, út frá hverju tilviki fyrir sig, vera meðalgildi á grundvelli:

- a) greiningar framleiðandans á matvælunum,
- b) útreiknings út frá þekktum gildum eða raunverulegum meðalgildum í innihaldsefnunum sem eru notuð eða
- c) útreiknings út frá almennt staðfestum og viðurkenndum gögnum.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir með ítarlegum reglum til að samræma framkvæmd þessarar málsgreinar að því er varðar nákvæmni yfirlýstra gilda, s.s. mismuninn á milli yfirlýstu gildanna og gilda sem eru staðfest við opinbert eftirlit. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

32. gr.

Upplýsingagjöf fyrir 100 g eða 100 ml

1. Orkugildið og magn næringarefna sem um getur í 1. til 5. mgr. 30. gr. skulu gefin upp í þeim mælieiningum sem skráðar eru í XV. viðauka.
2. Orkugildið og magn næringarefna sem um getur í 1. til 5. mgr. 30. gr. skulu gefin upp fyrir 100 g eða 100 ml.
3. Þegar yfirlýsing er gefin um vítamín og steinefni skal hún, auk framsetningarsniðsins sem um getur í 2. mgr., gefin upp sem hundraðshluti af þeirri viðmiðunarneyslu sem sett er fram í 1. lið A-hluta XIII. viðauka í tengslum við magn í hverjum 100 g eða 100 ml.
4. Til viðbótar við upplýsingagjafarsniðið sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar má gefa upp orkugildið og magn næringarefna, sem um getur í 1., 3., 4. og 5. mgr. 30. gr., eins og við á, sem hundraðshluta af þeirri viðmiðunarneyslu sem sett er fram í B-hluta XIII. viðauka í tengslum við magn í hverjum 100 g eða 100 ml.
5. Þegar upplýsingum er miðlað skv. 4. mgr. skal eftirfarandi viðbótaryfirlýsing tilgreind nálægt þeim: „Viðmiðunarneysla fyrir fullorðna meðalmanneskju (8400 kJ/2000 kkal)“.

33. gr.

Upplýsingagjöf fyrir skammt eða neyslueiningu

1. Í eftirfarandi tilvikum má gefa upp orkugildi og magn næringarefna, sem um getur í 1. til 5. mgr. 30. gr., fyrir skammt og/eða neyslueiningu sem neytandinn getur auðveldlega borið kennsl á, að því tilskildu að magn skammtsins eða einingarinnar sé tilgreint á merkimiðanum og fjöldi skammta eða eininga í pakkningunni sé tilgreindur:
 - a) auk upplýsingagjafarsniðs fyrir 100 g eða 100 ml sem um getur í 2. mgr. 32. gr.,
 - b) auk upplýsingagjafarsniðs fyrir 100 g eða 100 ml sem um getur í 3. mgr. 32. gr. að því er varðar magn vítamína og steinefna,
 - c) auk eða í staðinn fyrir það snið upplýsingagjafar fyrir 100 g eða 100 ml sem um getur í 4. mgr. 32. gr.
2. Þrátt fyrir 2. mgr. 32. gr. má, í þeim tilvikum sem um getur í b-lið 3. mgr. 30. gr., gefa upp það magn næringarefna og/eða þá hundraðshluta viðmiðunarneyslu, sem fram koma í B-hluta XIII. viðauka, einungis fyrir skammt eða neyslueiningu.

Þegar magn næringarefna er gefið upp einungis fyrir skammt eða neyslueiningu í samræmi við fyrstu undirgrein skal gefa orkugildið upp fyrir 100 g eða 100 ml og fyrir skammt eða neyslueiningu.

3. Þrátt fyrir 2. mgr. 32. gr. má, í þeim tilvikum sem um getur í 5. mgr. 30. gr., gefa upp orkugildi og magn næringarefna og/eða hundraðshluta viðmiðunarneyslu, sem fram koma í B-hluta XIII. viðauka, einungis fyrir skammt eða neyslueiningu.

4. Stærð skammtsins eða einingarinnar skal tilgreind nálægt næringaryfirlýsingunni.

5. Til að tryggja samræmda framkvæmd þess að næringaryfirlýsingin sé gefin upp fyrir skammt eða neyslueiningu og til að veita neytendum jafnan samanburðargrundvöll skal framkvæmdastjórnin, með tilliti til raunverulegrar neysluhegðunar neytenda og ráðlegginga um mataræði, samþykkja, með framkvæmdargerðum, reglur um upplýsingagjöf fyrir skammt eða neyslueiningu fyrir tiltekna flokka matvæla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

34. gr.

Kynning

1. Upplýsingarnar sem um getur í 1. og 2. mgr. 30. gr. skulu koma fram á sama sjónsviði. Þær skulu settar fram saman, á skýru sniði og, ef við á, í þeirri kynningarröð sem kveðið er á um í XV. viðauka.

2. Upplýsingarnar sem um getur í 1. og 2. mgr. 30. gr. skulu settar fram, ef rými leyfir, í töfluformi með jafna dálkstillingu á tölunum. Ef rými leyfir slíkt ekki skal yfirlýsingin sett fram á línulegu sniði.

3. Upplýsingarnar sem um getur í 3. mgr. 30. gr. skulu settar fram:

a) á meginsjónsviðinu og

b) með leturstærð í samræmi við 2. mgr. 13. gr.

Upplýsingarnar sem um getur í 3. mgr. 30. gr. má setja fram á öðru sniði en því sem tiltekið er í 2. mgr. þessarar greinar.

4. Upplýsingarnar sem um getur í 4. og 5. mgr. 30. gr. má setja fram á öðru sniði en því sem tiltekið er í 2. mgr. þessarar greinar.

5. Í tilvikum þegar orkugildið eða magn næringarefnis eða -efna í vöru er óverulegt má yfirlýsing í líkingu við „Inniheldur óverulegt magn af...“ koma í stað upplýsinganna um þá þætti og skal hún koma fram nálægt næringaryfirlýsingunni þegar hún er fyrir hendi.

Til að tryggja samræmda framkvæmd þessarar málsgreinar getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir um orkugildi og magn næringarefna, sem um getur í 1. til 5. mgr. 30. gr., sem líta má á að sé óverulegt. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

6. Til að tryggja samræmda beitingu á kynningu næringaryfirlýsingarinnar á því sniði, sem um getur í 1. til 4. mgr. þessarar greinar, getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir að því er þetta varðar. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

35. gr.

Viðbótarsnið fyrir upplýsingagjöf og kynningu

1. Til viðbótar við þau snið upplýsingagjafar, sem um getur í 2. og 4. mgr. 32. gr. og 33. gr., og kynningarinnar, sem um getur í 2. mgr. 34. gr., má gefa upp orkugildi og magn næringarefna, sem um getur í 1. til 5. mgr. 30. gr., á öðrum sniðum upplýsingagjafar og/eða setja þau fram með myndrænum hætti eða táknum auk orða eða talna að því tilskildu að eftirfarandi kröfur séu uppfylltar:

a) þau byggjast á traustum og vísindalega marktækum neytendarannsóknum og villa ekki um fyrir neytendum, eins og um getur í 7.

gr.,

- b) þróun þeirra er niðurstaðan úr samráði við fjölbreytta hópa hagsmunaaðila,
- c) markmiðið er að greiða fyrir skilningi neytenda á framlagi eða mikilvægi matvælna fyrir orku- og næringarefnainnihald fæðunnar,
- d) þau eru studd af vísindalega marktækum sönnunum fyrir skilningi hins almenna neytanda á slíkum sniðum upplýsingagjafar eða kynningar,
- e) ef um er að ræða önnur snið upplýsingagjafar byggjast þau annaðhvort á samræmdri viðmiðunarneyslu sem sett er fram í XIII. viðauka eða, ef hún er ekki fyrir hendi, á almennt viðurkenndri vísindalegri ráðgjöf um inntöku orku eða næringarefna,
- f) þau eru hlutlæg og án mismununar og
- g) notkun þeirra skapar ekki hindranir fyrir frjálsa vöruflutninga.

2. Aðildarríki geta mælt með að stjórnendur matvælafyrirtækja noti eitt eða fleiri af þeim viðbótarsniðum upplýsingagjafar eða kynningar á næringaryfirlýsingunni sem þau telja að uppfylli best kröfurnar sem mælt er fyrir um í a- til g-lið 1. mgr. Aðildarríkin skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina upplýsingar um slík viðbótarsnið upplýsingagjafar og kynningar.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að viðeigandi eftirlit sé fyrir hendi með viðbótarsniðum upplýsingagjafar eða kynningar á næringaryfirlýsingunni sem eru fyrir hendi á markaði á yfirráðasvæði þeirra.

Til að auðvelda eftirlit með notkun slíks viðbótarsniðs upplýsingagjafar eða kynningar geta aðildarríkin krafist þess að stjórnendur matvælafyrirtækja, sem setja á markað á yfirráðasvæði þeirra matvæli sem bera slíkar upplýsingar, tilkynni lögbæra yfirvaldinu um notkun á viðbótarsniði upplýsingagjafar eða kynningar og leggi fyrir þau viðeigandi gögn varðandi uppfyllingu krafanna sem mælt er fyrir um í a- til g-lið 1. mgr. Í slíkum tilvikum má einnig krefjast upplýsinga um það hvenær notkun slíks viðbótarsniðs upplýsingagjafar eða kynningar er hætt.

4. Framkvæmdastjórnin skal auðvelda og skipuleggja upplýsingaskipti milli aðildarríkja, sín og hagsmunaaðila um málefni sem tengjast notkun á öllum viðbótarsniðum upplýsingagjafar eða kynningar á næringaryfirlýsingunni.

5. Í ljósi fenginnar reynslu skal framkvæmdastjórnin, fyrir 13. desember 2017, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um notkun á viðbótarsniði upplýsingagjafar og kynningar, um áhrif þeirra á innri markaðinn og um það hvort ráðlegt sé að samræma þessi viðbótarsnið upplýsingagjafar og kynningar enn frekar. Í þeim tilgangi skulu aðildarríkin miðla til framkvæmdastjórnarinnar viðeigandi upplýsingum um notkun á slíku viðbótarsniði upplýsingagjafar eða kynningar á markaði á yfirráðasvæðum þeirra. Framkvæmdastjórnin getur látið tillögur um að breyta viðeigandi ákvæðum Sambandsins fylgja þeirri skýrslu.

6. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir þar sem settar eru fram ítarlegar reglur um framkvæmd 1., 3. og 4. mgr. þessarar greinar. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

V. KAFLI

VALKVÆÐAR MATVÆLAUPPLÝSINGAR

36. gr.

Kröfur

1. Þegar þeim matvælaupplýsingum sem um getur í 9. og 10. gr. er miðlað valkvætt skulu slíkar upplýsingar uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. og 3. þætti IV. kafla.
2. Matvælaupplýsingar, sem er miðlað valkvætt, skulu uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) þær skulu ekki villa um fyrir neytendum, eins og um getur í 7. gr.,
- b) þær skulu ekki vera tvíræðar eða rugla neytendur í ríminu og
- c) þær skulu, þegar við þá, byggjast á viðeigandi vísindagögnum.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir um beitingu krafanna sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar að því er varðar eftirfarandi valkvæðar matvælaupplýsingar:

- a) upplýsingar um hugsanlega og óviljandi tilvist efna eða vara, sem valda ofnæmi eða óþoli, í matvælum,
- b) upplýsingar sem tengjast því hvort tiltekin matvæli henti fólki sem ekki borðar kjöt (e. *vegetarian*) eða fólki sem sneiðir hjá öllum dýrafurðum (e. *vegan*),
- c) tilgreining á viðmiðunarneyslu fyrir tiltekna íbúahópa til viðbótar við viðmiðunarneyslu sem sett er fram í XIII. viðauka.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

4. Til að tryggja viðeigandi upplýsingamiðlun til neytenda þegar stjórnendur matvælafyrirtækja veita misvísandi valkvæðar matvælaupplýsingar, sem geta villt um fyrir neytendum eða ruglað þá í ríminu, getur framkvæmdastjórnin, með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr., kveðið á um miðlun valkvæðra matvælaupplýsinga til viðbótar við þær sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar.

37. gr.

Kynning

Birting valkvæðra matvælaupplýsinga skal ekki draga úr því rými sem tiltækt er fyrir lögboðnar matvælaupplýsingar.

VI. KAFLI

LANDSBUNDNAR RÁÐSTAFANIR

38. gr.

Landsbundnar ráðstafanir

1. Að því er varðar málefni sem sérstaklega eru samræmd með þessari reglugerð mega aðildarríkin ekki samþykkja landsbundnar ráðstafanir eða halda þeim í gildi nema leyfi sé gefið fyrir slíku í löggjöf Sambandsins. Þessar landsbundnu ráðstafanir skulu ekki skapa hindranir fyrir frjálsa vöruflutninga, þ.m.t. mismunun að því er varðar matvæli frá öðrum aðildarríkjum.

2. Með fyrirvara um 39. gr. geta aðildarríkin samþykkt landsbundnar ráðstafanir um málefni sem ekki eru sérstaklega samræmd með þessari reglugerð, að því tilskildu að þær banni ekki, hindri eða takmarki frjálsa vöruflutninga sem uppfylla ákvæði þessarar reglugerðar.

39. gr.

Landsbundnar ráðstafanir um lögboðnar viðbótarupplýsingar

1. Auk þeirra lögboðnu upplýsinga sem um getur í 1. mgr. 9. gr. og í 10. gr. geta aðildarríkin, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 45. gr., samþykkt ráðstafanir þar sem krafist er lögboðinna viðbótarupplýsinga fyrir sérstakar tegundir eða flokka matvæla sem eru réttlættar á grundvelli a.m.k. eins af eftirfarandi atriðum:

- a) verndunar lýðheilsu,
- b) neytendaverndar,

c) forvarna gegn svikum,

d) verndar eignarréttinda á sviði iðnaðar og viðskipta, upplýsinga um uppruna, skráðra upprunatáknana og forvarna gegn ójöfnum samkeppnisskilyrðum.

2. Með beitingu 1. mgr. geta aðildarríkin innleitt ráðstafanir, er varða lögboðna tilgreiningu upprunals eða upprunastaðar matvæla, einungis þegar sannað er að tengsl séu á milli tiltekinna eiginleika matvælna og upprunals þeirra eða -staðar. Þegar aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkar ráðstafanir skulu þau leggja fram sannanir fyrir því að meirihluti neytenda telji það hafa umtalsvert gildi að þær upplýsingar komi fram.

40. gr.

Mjólk og mjólkurafurðir

Aðildarríkin geta samþykkt ráðstafanir sem víkja frá 1. mgr. 9. gr. og 1. mgr. 10. gr. ef um er að ræða mjólk og mjólkurafurðir í endurnotanlegum glerflöskum.

Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

41. gr.

Áfengir drykkir

Aðildarríkin geta, meðan beðið er eftir samþykkt ákvæða Sambandsins sem um getur í 4. mgr. 16. gr., haldið í gildi landsbundnum ráðstöfunum að því er varðar skráningu innihaldsefna ef um er að ræða drykkjarvörur sem innihalda meira en 1,2% alkóhól miðað við rúmmál.

42. gr.

Upplýsingar um nettómagn

Ef ákvæði Sambandsins, sem um getur í 2. mgr. 23. gr. um að gefa upp nettómagn fyrir tiltekin matvæli á annan hátt en kveðið er á um í 1. mgr. 23. gr., eru ekki fyrir hendi geta aðildarríkin haldið í gildi landsbundnum ráðstöfunum sem samþykktar eru fyrir 12. desember 2011.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkar ráðstafanir fyrir 13. desember 2014. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hinum aðildarríkjunum um þær.

43. gr.

Valkvæð tilgreining á viðmiðunarneyslu fyrir sérstaka íbúahópa

Aðildarríkin geta, meðan beðið er eftir samþykkt ákvæða Sambandsins sem um getur í c-lið 3. mgr. 36. gr., samþykkt landsbundnar ráðstafanir um valkvæða tilgreiningu á viðmiðunarneyslu fyrir sérstaka íbúahópa.

Aðildarríkin skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

44. gr.

Landsbundnar ráðstafanir vegna matvæla sem ekki eru forpökkuð

1. Þegar matvæli eru boðin til sölu til lokaneytenda eða stórelldhúsa án forpökkunar eða matvælum er pakkað inn á sölustað að beiðni neytandans eða forpakkað til beinnar sölu:

a) er miðlun upplýsinganna sem tilgreindar eru í c-lið 1. mgr. 9. gr. lögboðin,

b) er miðlun annarra upplýsinga sem um getur í 9. og 10. gr. ekki lögboðin nema aðildarríki samþykki landsbundnar ráðstafanir þar sem krafist er að einhverjum eða öllum þeim upplýsingum eða þáttum þeirra sé miðlað.

2. Aðildarríkin geta samþykkt landsbundnar ráðstafanir varðandi þær aðferðir sem nota skal til að gera tiltækar þær upplýsingar eða þætti þeirra upplýsinga, sem tilgreindar eru í 1. mgr. og, ef við á, snið upplýsingagjafarinnar og kynningarinnar.

3. Aðildarríkin skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta ráðstafananna sem um getur í b-lið 1. mgr. og í 2. mgr.

45. gr.

Málsmeðferð við tilkynningu

1. Þegar vísað er til þessarar greinar skal aðildarríkið, sem telur nauðsynlegt að samþykkja ný lög um matvælaupplýsingar, tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum fyrirfram um fyrirhugaðar ráðstafanir og leggja fram réttmætar ástæður fyrir þeim.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við fastanefndina um matvælaferlið og heilbrigði dýra sem komið var á fót skv. 1. mgr. 58. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002 ef hún telur slíkt samráð gagnlegt eða ef aðildarríki fer fram á það. Í slíkum tilvikum skal framkvæmdastjórnin sjá til þess að það ferli sé gagnsætt fyrir alla hagsmunaaðila.

3. Aðildarríkið, sem telur nauðsynlegt að samþykkja ný lög um matvælaupplýsingar, getur einungis gert fyrirhugaðar ráðstafanir að liðnum þremur mánuðum frá tilkynningunni sem um getur í 1. mgr., að því tilskildu að hún hafi ekki fengið neikvætt álit frá framkvæmdastjórninni.

4. Ef álit framkvæmdastjórnarinnar er neikvætt skal hún, áður en tímamörkin sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar eru liðin, setja af stað rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr. til að skera úr um hvort framkvæma megi fyrirhugaðar ráðstafanir, ef nauðsynlegt er með viðeigandi breytingum.

5. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu ⁽³⁸⁾ gildir ekki um ráðstafanir sem falla undir málsmeðferðina við tilkynningu sem tilgreind er í þessari grein.

VII. KAFLI

FRAMKVÆMDA-, BREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

46. gr.

Breytingar á viðaukunum

Til að taka tillit til tækniframfara, vísindalegrar þróunar, heilsufars neytenda eða upplýsingaþarfar neytenda og með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. 10. gr. og 2. mgr. 21. gr. er varða breytingar á II. og III. viðauka getur framkvæmdastjórnin, með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr., breytt viðaukunum við þessa reglugerð.

47. gr.

Umbreytingartímabil og gildistökudagur framkvæmdarráðstafana eða framseldra gerða

1. Með fyrirvara um 2. mgr. þessarar greinar, þegar framkvæmdastjórnin beitir því valdi sem henni er falið með þessari reglugerð til að samþykkja ráðstafanir með framkvæmdargerðum í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr. eða með framseldum gerðum í samræmi við 51. gr., skal hún:

a) veita viðeigandi umbreytingartímabil til beitingar nýju ráðstafananna en á meðan á því stendur má setja á markað matvæli með merkingar sem ekki samræmast nýju ráðstöfunum og að því loknu má halda áfram að selja birgðir af slíkum matvælum, sem hafa verið settar á markað fyrir lok umbreytingartímabilsins, þangað til þær eru uppnar og

⁽³⁸⁾ Sjútið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37.

b) sjá til þess að þessar ráðstafanir gildi frá og með 1. apríl á gefnu almanaksári.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki í brýnum tilvikum þegar tilgangurinn með ráðstöfununum sem um getur í þeirri málsgrein er heilsuvernd manna.

48. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra sem komið var á fót skv. 1. mgr. 58. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002. Sú nefnd er nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

Skili nefndin ekki álitni skal framkvæmdastjórnin ekki samþykka drögin að framkvæmdagerðinni og ákvæði þriðju undirgreinar 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 gilda.

49. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 1924/2006

Í stað fyrstu og annarrar málsgreinar 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1924/2006 komi eftirfarandi:

„Næringarmerking (áður þýtt sem merking næringargildis) vara sem næringar- og/eða heilsufullyrðing er sett fram fyrir er lögboðin, að undanteknum almennum auglýsingum. Þær upplýsingar sem miðla skal skulu samanstanda af þeim sem eru tilgreindar í 1. mgr. 30. gr. í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1169/2011 frá 25. október 2011 um miðlun upplýsinga um matvæli til neytenda⁽³⁹⁾. Þegar næringar- og/eða heilsufullyrðing er sett fram fyrir næringarefni sem um getur í 2. mgr. 30. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1169/2011 skal magn þess næringarefnis talið upp í samræmi við 31. til 34. gr. þeirrar reglugerðar.

Magn efnisins eða efnanna, sem næringar- eða heilsufullyrðing á við um, sem kemur ekki fram í næringarmerkingunni skal tilgreint innan sama sjónsviðs og næringarmerkingin og skal gefið upp í samræmi við 31., 32. og 33. gr. tilskipunar (ESB) 1169/2011. Þær mælieiningar sem notaðar eru til að gefa upp magn efnisins skulu vera viðeigandi fyrir það tiltekna efni.“

50. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 1925/2006

Í stað 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1925/2006 komi eftirfarandi:

„3. Næringarmerking vara, sem vítamínnum og steinefnum hefur verið blandað í og sem falla undir þessa reglugerð, er lögboðin. Þær upplýsingar sem miðla skal skulu samanstanda af þeim sem eru tilgreindar í 1. mgr. 30. gr. í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1169/2011 frá 25. október 2011 um miðlun upplýsinga um matvæli til neytenda⁽⁴⁰⁾ og upplýsingum um heildarmagn vítamínanna og steinefnanna í matvælunum eftir íblöndunina.“

51. gr.

Beiting framsalsins

1. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

⁽³⁹⁾ Sjáúð. ESB L 304, 22.11.2011, bls. 18.

⁽⁴⁰⁾ Sjáúð. ESB L 304, 22.11.2011, bls. 18.

2. Valdið til að samþykkja framseldar gerðir sem um getur í 9. gr. (3. mgr.), 10. gr. (2. mgr.), 12. gr. (3. mgr.), 13. gr. (4. mgr.), 18. gr. (5. mgr.), 19. gr. (2. mgr.), 21. gr. (2. mgr.), 23. gr. (2. mgr.), 30. gr. (6. mgr.), 31. gr. (2. mgr.), 36. gr. (4. mgr.) og 46. gr. skal falið framkvæmdastjórninni í fimm ár eftir 12. desember 2011. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu að því er varðar framsal valds eigi síðar en 9 mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafn langan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþingið eða ráðið getur hvenær sem er afturkallað framsal valds sem um getur í 9. gr. (3. mgr.), 10. gr. (2. mgr.), 12. gr. (3. mgr.), 13. gr. (4. mgr.), 18. gr. (5. mgr.), 19. gr. (2. mgr.), 21. gr. (2. mgr.), 23. gr. (2. mgr.), 30. gr. (6. mgr.), 31. gr. (2. mgr.), 36. gr. (4. mgr.) og 46. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Hún öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 9. gr. (3. mgr.), 10. gr. (2. mgr.), 12. gr. (3. mgr.), 13. gr. (4. mgr.), 18. gr. (5. mgr.), 19. gr. (2. mgr.), 21. gr. (2. mgr.), 23. gr. (2. mgr.), 30. gr. (6. mgr.), 31. gr. (2. mgr.), 36. gr. (4. mgr.) og 46. gr. skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlun sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

52. gr.

Flýtimeðferð

1. Framseldar gerðir, sem samþykktar eru samkvæmt þessari grein, skulu öðlast gildi án tafar og gilda svo lengi sem engin andmæli eru lögð fram í samræmi við 2. mgr. Í tilkynningu til Evrópuþingsins og ráðsins um framselda gerð skal taka fram ástæðurnar fyrir því að flýtimeðferðinni er beitt.

2. Evrópuþingið eða ráðið getur andmælt framseldri gerð í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 5. mgr. 51. gr. Í slíku tilviki skal framkvæmdastjórnin fella gerðina tafarlaust úr gildi í kjölfar tilkynningar um ákvörðun Evrópuþingsins eða ráðsins um andmæli.

53. gr.

Niðurfelling

1. Tilskipanir 87/250/EBE, 90/496/EBE, 1999/10/EB, 2000/13/EB, 2002/67/EB og 2008/5/EB og reglugerð (EB) nr. 608/2004 falla úr gildi frá og með 13. desember 2014.

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu gerðirnar sem tilvísanir í þessa reglugerð.

54. gr.

Umbreytingarráðstafanir

1. Matvæli, sem sett eru á markað eða merkt fyrir 13. desember 2014 og uppfylla ekki kröfur þessarar reglugerðar, má setja á markað þar til birgðir af matvælunum eru uppnar.

Matvæli, sem sett eru á markað eða merkt fyrir 13. desember 2016 og uppfylla ekki kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1-lið 1. mgr. 9. gr., má setja á markað þar til birgðir af matvælunum eru uppnar.

Matvæli, sem sett eru á markað eða merkt fyrir 1. janúar 2014 og uppfylla ekki kröfurnar sem mælt er fyrir um í B-hluta VI. viðauka, má setja á markað þar til birgðir af matvælunum eru uppnar.

2. Ef næringaryfirlýsing er gefin upp valkvætt skal hún, á tímabilinu frá 13. desember 2014 til 13. desember 2016, uppfylla ákvæði 30. til 35. gr.

3. Þrátt fyrir ákvæði tilskipunar 90/496/EBE, 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1924/2006 og 3. mgr. 7. gr. í reglugerð (EB) nr. 1925/2006 má setja matvæli sem merkt eru í samræmi við 30. til 35. gr. þessarar reglugerðar á markað fram að 13. desember 2014.

Q-ATH-KASTA!

Þrátt fyrir ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1162/2009 frá 30. nóvember 2009 um bráðabirgðaráðstafanir til framkvæmdar reglugerða Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004, (EB) nr. 854/2004 og (EB) nr. 882/2004 ⁽⁴¹⁾ má setja matvæli, sem merkt eru í samræmi við B-hluta VI. viðauka við þessa reglugerð, á markað fyrir 1. janúar 2014.

55. gr.

Gildistaka og gildistökdagur

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir frá 13. desember 2014 að undanteknum 1-lið 1. mgr. 9. gr. sem gildir frá 13. desember 2016 og B-hluta VI. viðauka, sem gildir frá 1. janúar 2014.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 25. október 2011.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

J. BUZEK

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

M. DOWGIELEWICZ

⁽⁴¹⁾ Sjá til. ESB L 314, 1.12.2009, bls. 10.

I. VIÐAUKI

SÉRTÆKAR SKILGREININGAR

Sem um getur í 4. mgr. 2. gr.

1. „næringaryfirlýsing“ eða „næringarmerking“: upplýsingar þar sem fram kemur:
 - a) orkugildi eða
 - b) orkugildi og eitt eða fleiri af eftirfarandi næringarefnum og engin önnur:
 - fita (mettuð, einómettuð, fjölómettuð),
 - kolvetni (sykur, fjölalkóhól, sterkja),
 - salt,
 - trefjar,
 - prótín,
 - þau vítamín eða steinefni sem skráð eru í 1. lið A-hluta XIII. viðauka sem koma fyrir í marktæku magni, eins og skilgreint er í 2. lið A-hluta XIII. viðauka,
2. „fita“: heildarlípið, þ.m.t. fosfatíð,
3. „mettuð fita“: fitusýrur án tvítengis,
4. „transfita“: fitusýrur með a.m.k. eitt ótengt (þ.e.a.s. rofið af a.m.k. einum metýlenhópi) kolefnis-kolefnis-tvítengi í trans-stöðu,
5. „einómettaðar fitusýrur“: fitusýrur með eitt sis-tvítengi,
6. „fjölómettaðar fitusýrur“: fitusýrur með tvö eða fleiri sis, sis-metýlenrofin tvítengi,
7. „kolvetni“: öll kolvetni sem brotna niður í efnaskiptum mannlíkamans, þ.á m. fjölalkóhól,
8. „sykur“: allar einsykrur og tvísykrur sem finnast í matvælum, að fjölalkóhólum undanskildum,
9. „fjölalkóhól“: alkóhól sem innihalda fleiri en tvo hýdroxýlhópa,
10. „prótín“: prótíninnihald sem er reiknað með formúlunni: prótín = allt Kjeldahl-köfnunarefni \times 6,25,
11. „salt“: saltjafngildisinnihald reiknað með formúlunni: salt = natríum \times 2,5,
12. „trefjar“: kolvetnafjölliður með þrjár eða fleiri einliðueiningar sem hvorki meltast né frásogast í smáþörmum manna og tilheyra eftirfarandi flokkum:
 - ætar kolvetnafjölliður sem eru frá náttúrunnar hendi í matvælum eins og þeirra er neytt,
 - ætar kolvetnafjölliður sem eru unnar úr matvælahráefnum með eðlisfræðilegum aðferðum, aðferðum þar sem ensím eru notuð eða efnafræðilegum aðferðum og sem hafa jákvæð, lífeðlisfræðileg áhrif sem hafa verið staðfest með niðurstöðum úr almennt viðurkenndum rannsóknum,
 - tilbúnar, ætar kolvetnafjölliður sem hafa jákvæð, lífeðlisfræðileg áhrif sem hafa verið staðfest með niðurstöðum úr almennt viðurkenndum rannsóknum,
13. „meðalgildi“: það gildi sem best sýnir magn næringarefnisins, sem tiltekin matvæli innihalda, með tilliti til frávika vegna árstíðabundins breytileika, neyslumynstra og annarra þátta sem geta valdið sveiflum á raungildinu.

II. VIÐAUKI

EFNI EÐA VÖRUR SEM VALDA OFNÆMI EÐA ÓPOLI

1. Kornvörur sem innihalda glúten, þ.e.: hveiti, rúgur, bygg, hafrar, spelt, taumhveiti (*kamut*) eða blendingar þeirra, og afurðir úr þeim, nema:
 - a) glúkósasíróp unnið úr hveiti, þ.m.t. þrúgusykur ⁽⁴²⁾,
 - b) maltódestrín unnið úr hveiti ⁽⁴³⁾,
 - c) glúkósasíróp unnið úr byggi,
 - d) kornvörur sem notaðar eru til að búa til áfengt eimi, þ.m.t. etanól úr landbúnaði
2. Krabbadýr og afurðir úr þeim
3. Egg og afurðir úr þeim
4. Fiskur og fiskafurðir, nema:
 - a) fiskgelatín, notað sem burðarefni fyrir vítamín eða karóténóíðblöndur,
 - b) fiskgelatín eða fiskilím, notað sem felliefni í bjór og léttvín
5. Jarðhnetur og afurðir úr þeim
6. Sojabaunir og afurðir úr þeim, nema:
 - a) fullhreinsuð sojaolía og fita ⁽⁴⁴⁾,
 - b) náttúruleg, blönduð tókóferól (E306), náttúrulegt D-alfatókóferól, náttúrulegt D-alfatókóferólasetat, náttúrulegt D-alfatókóferólsúksínat úr sojabaunum,
 - c) plöntusteról og plöntusterólestearar, unnir úr jurtaolíum sem upprunnar eru úr sojabaunum,
 - d) plöntustanólester framleiddur úr plöntuolíustarólum úr sojabaunum
7. Mjólk og mjólkurafurðir (þ.m.t. laktósi), nema:
 - a) mysa sem notuð er til að búa til áfengt eimi, þ.m.t. etanól úr landbúnaði,
 - b) laktítól
8. Hnetur, þ.e.: möndlu (*Amygdalus communis* L.), heslíhnetur (*Corylus avellana*), valhnetur (*Juglans regia*), kasjúhnetur (*Anacardium occidentale*), pekanhnetur (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), parahnetur (*Bertholletia excelsa*), pistasiuhnetur (*Pistacia vera*), goðahnetur eða Queensland-hnetur (*Macadamia ternifolia*), og afurðir úr þeim, að undanteknum hnetum sem notaðar eru til að búa til áfengt eimi, þ.m.t. etanól úr landbúnaði
9. Sellerí og afurðir úr því
10. Sinnep og afurðir úr því
11. Sesamfræ og afurðir úr þeim
12. Brennisteinsdíoxíð og súlfít í styrk yfir 10 mg/kg eða 10 mg/lítra, gefið upp sem heildarstyrkur SO₂, sem skal reikna fyrir vörur sem eru tilbúnar til neyslu eða endurgerðar með því að bæta vatni í þær samkvæmt leiðbeiningum framleiðendanna,
13. Úlfabaunir og afurðir úr þeim
14. Lindýr og afurðir úr þeim.

⁽⁴²⁾ Ásamt afurðum úr því, að því tilskildu að vinnsluferlið sé ekki líklegt til að auka ofnæmisvirkni eins og Matvælaöryggisstofnunin hefur metið hana í upprunavöru þeirra.

⁽⁴³⁾ Ásamt afurðum úr því, að því tilskildu að vinnsluferlið sé ekki líklegt til að auka ofnæmisvirkni eins og Matvælaöryggisstofnunin hefur metið hana í upprunavöru þeirra.

⁽⁴⁴⁾ Ásamt afurðum úr því, að því tilskildu að vinnsluferlið sé ekki líklegt til að auka ofnæmisvirkni eins og Matvælaöryggisstofnunin hefur metið hana í upprunavöru þeirra.

III. VIÐAUKI

MATVÆLI SEM SKULU MERKT ÞANNIG AÐ VIÐBÓTARUPPLÝSINGAR, EITT ATRIÐI EÐA FLEIRI, KOMI ÞAR FRAM

TEGUND EÐA FLOKKUR MATVÆLA	UPPLÝSINGAR
1. Matvæli sem er pakkað með tilteknum gastegundum	
1.1. Matvælum þar sem geymsluþol hefur verið aukið með notkun á loftskiptum sem eru leyfðir samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1333/2008.	„Pakkað í loftskiptar umbúðir“.
2. Matvæli sem innihalda sætuefni	
2.1. Matvæli sem innihalda eitt eða fleiri sætuefni sem eru leyfð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1333/2008.	Yfirlýsingin „með sætuefni/sætuefnum“ skal fylgja heiti matvællanna.
2.2. Matvæli sem innihalda bæði viðbættan sykur, eina eða fleiri tegundir, og eitt eða fleiri sætuefni sem eru leyfð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1333/2008.	Yfirlýsingin „með sykri og sætuefni/sætuefnum“ skal fylgja heiti matvællanna.
2.3. Matvæli sem innihalda aspartam/aspartam-asesúlfamsalt sem eru leyfð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1333/2008.	Orðin „inniheldur aspartam (inniheldur fenýlalanín)“ skulu koma fram á merkimiðanum þegar aspartam/aspartam-asesúlfamsalt er einungis tilgreint með E-númeri í skránni yfir innihaldsefnin. Orðin „inniheldur fenýlalanín“ skulu koma fram á merkimiðanum í tilvikum þegar aspartam/aspartam-asesúlfamsalt er tilgreint með sérheiti í skránni yfir innihaldsefnin.
2.4. Matvæli sem innihalda meira en 10% af viðbættu fjölkóhóli sem er leyft samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1333/2008.	„mikil neysla vörunnar getur haft hægðalosandi áhrif“.
3. Matvæli sem innihalda glýsyrrisínsýru eða ammóníumsalt hennar	
3.1. Sælgæti eða drykkjarvörur, sem innihalda glýsyrrisínsýru eða ammóníumsalt hennar vegna þess að efninu eða efnunum sjálfum hefur verið bætt við eða lakkrísplöntunni Glycyrrhiza glabra að styrkleika 100 mg/kg eða 10 mg/l eða meira.	Orðunum „inniheldur lakkrís“ skal bætt við strax á eftir skránni yfir innihaldsefnin nema orðið „lakkrís“ sé þegar í skránni yfir innihaldsefni eða komi fyrir í heiti matvællanna. Ef skrá yfir innihaldsefni liggur ekki fyrir skal yfirlýsingin fylgja heiti matvællanna.
3.2. Sælgæti sem inniheldur glýsyrrisínsýru eða ammóníumsalt hennar vegna þess að efninu eða	Orðunum „inniheldur lakkrís – einstaklingar með háþrýsting skulu forðast að neyta vörunnar í miklu

TEGUND EÐA FLOKKUR MATVÆLA	UPPLÝSINGAR
efnunum sjálfum hefur verið bætt við eða lakkrisplöntunni Glycyrrhiza glabra að styrkleika 4 g/kg eða meira.	magn“ skal bætt við strax á eftir skránni yfir innihaldsefnin. Ef skrá yfir innihaldsefni liggur ekki fyrir skal yfirlýsingin fylgja heiti matvællanna.
3.3. Drykkjarvörur sem innihalda glýsyrrisínsýru eða ammoníumsalt hennar vegna þess að efninu eða efnunum sjálfum hefur verið bætt við eða lakkrisplöntunni Glycyrrhiza glabra að styrkleika 50 mg/l eða meira eða 300 mg/l eða meira ef um er að ræða drykkjarvörur sem innihalda meira en 1,2% vínanda miðað við rúmmál ⁽¹⁾ .	Orðunum „inniheldur lakkris – einstaklingar með háþrýsting skulu forðast að neyta vörunnar í miklu magn“ skal bætt við strax á eftir skránni yfir innihaldsefnin. Ef skrá yfir innihaldsefni liggur ekki fyrir skal yfirlýsingin fylgja heiti matvællanna.

4. Drykkjarvörur sem innihalda mikið af koffíni eða matvæli með viðbættu koffíni

4.1. Drykkjarvörur, að undanskildum þeim sem eru að uppistöðu úr kaffi, tei eða kaffi- eða tekjarna þegar heiti matvællanna inniheldur hugtakið „kaffi“ eða „te“ sem eru: <ul style="list-style-type: none"> – ætlaðar til neyslu án breytinga og innihalda koffín, hvaðan sem það er upprunnið, og hlutfall þess er yfir 150 mg/l eða – eru þykktar eða þurrkaðar og innihalda koffín eftir endurupplausn, hvaðan sem það er upprunnið, og hlutfall þess er yfir 150 mg/l. 	Orðin „Inniheldur mikið af koffíni. Ekki æskilegt fyrir börn eða barnshafandi konur eða konur með barn á brjósti“ skulu koma fram á sama sjónsviði og heiti drykkjarins og þar á eftir tilvísun, innan sviga, til koffíninnihaldsins, gefið upp í mg á 100 ml, í samræmi við 1. mgr. 13. gr. þessarar reglugerðar.
4.2. Matvæli önnur en drykkjarvörur með viðbættu koffíni í lífeðlisfræðilegum tilgangi.	Orðin „Inniheldur koffín. Ekki æskilegt fyrir börn eða barnshafandi konur“ skulu koma fram á sama sjónsviði og heiti matvællanna og þar á eftir tilvísun, innan sviga, til koffíninnihaldsins, gefið upp í mg í 100 g/ml, í samræmi við 1. mgr. 13. gr. þessarar reglugerðar. Ef um er að ræða fæðubótarefni skal koffíninnihaldið gefið upp á merkingunni fyrir einn skammt sem ráðlagður, daglegur neysluskammtur.

5. Matvæli með viðbættum plöntusterólum, plöntusterólesturum, plöntustanólum eða plöntustanólesterum

5.1. Matvæli eða innihaldsefni matvæla með viðbættum plöntusterólum, plöntusterólesturum, plöntustanólum eða plöntustanólesterum.	<ol style="list-style-type: none"> 1) Orðin „með viðbættum plöntusterólum“ eða „með viðbættum plöntustanólum“ komi fram á sama sjónsviði og heiti matvællanna. 2) Magn viðbætts plöntusteróls, plöntusterólestra, plöntustanóls eða plöntustanólestra (gefið upp sem % eða sem g af óbundnum plöntusterólum eða plöntustanólum á 100 g eða 100 ml af matvælnum) skal koma fram í skránni yfir innihaldsefnin. 3) Yfirlýsing um að matvælin séu einungis fyrir fólk sem vill minnka kólesterólmagn í blóði. 4) Yfirlýsing um að sjúklingar, sem taka lyf til að minnka kólesteról, skuli einungis neyta vörunnar undir eftirliti læknis. 5) Auðsjáanleg og læsileg yfirlýsing um að matvælin
---	--

TEGUND EÐA FLOKKUR MATVÆLA	UPPLÝSINGAR
	<p>séu í næringarfræðilegu tilliti ef til vill ekki heppileg fyrir þungaðar konur eða konur með börn á brjósti og börn yngri en fimm ára.</p> <p>6) Það ráð að matvælin skuli vera hluti af rétt samsettu og fjölbreyttu mataræði sem felst m.a. í reglulegri neyslu ávaxta og grænmetis til að viðhalda karótenóíðmagni.</p> <p>7) Innan sama sjónsviðs og yfirlýsingin sem um getur í 3. lið hér að framan skal vera yfirlýsing um að forðast skuli neyslu á meira en 3 g af viðbættum plöntusterólum eða plöntustanolum á dag.</p> <p>8) Skilgreining á skammti viðkomandi matvæla eða innihaldsefna matvælna (helst í g eða ml) ásamt magni plöntusteróls eða plöntustanóls í hverjum skammti.</p>

6. Frosið kjöt, frosin, unnin kjötvara og frosnar, óunnar lagarafurðir

6.1. Frosið kjöt, frosin, unnin kjötvara og frosnar, óunnar lagarafurðir.	Dagsetning frystingar eða dagsetning fyrstu frystingar ef varan hefur verið fryst oftar en einu sinni, í samræmi við 3. lið X. viðauka.
---	---

(¹) Viðmiðunargildið á við um vörur sem eru tilbúnar til neyslu eða endurgerðar samkvæmt fyrirmælum framleiðenda.

IV. VIÐAUKI
SKILGREINING Á X-HÆÐ

x-HÆÐ

Skýringartexti

1	Hæðarlína
2	Hástafahæð
3	Miðlína
4	Grunnlína
5	Botnlína
6	x-hæð
7	Leturstærð

V. VIÐAUKI

MATVÆLI SEM ERU UNÐANÞEGIN FRÁ KRÖFUNNI UM LÖGBODNA NÆRINGARYFIRLÝSINGU

1. Óunnar afurðir sem samanstanda af einu innihaldsefni eða einum flokki innihaldsefna.
2. Unnar afurðir þegar eina vinnslan sem þær hafa gengið í gegnum er þroskun og þær samstanda af einu innihaldsefni eða einum flokki innihaldsefna.
3. Vatn sem er ætlað til manneldis, þ.m.t. vatn þar sem einu viðbættu innihaldsefnum eru koltvísýringur og/eða bragðefni.
4. Ein kryddjurt, eitt krydd eða blöndur krydda og/eða kryddjurta.
5. Salt og saltlíki.
6. Borðsætuefni.
7. Afurðir sem falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/4/EB frá 22. febrúar 1999 um kaffikjarna og síkórúkjarna ⁽⁴⁵⁾, heilar eða malaðar kaffibaunir og heilar eða malaðar koffínsneyddar kaffibaunir.
8. Jurta- og ávaxtaseyði, te, koffínsneytt te, skyndite eða uppleysanlegt te eða tekjarni, koffínsneytt skyndite eða uppleysanlegt te eða tekjarni, sem inniheldur ekki önnur viðbætt innihaldsefni en bragðefni sem breyta ekki næringargildi tesins.
9. Gerjað edik og staðgönguefni fyrir edik, þ.m.t. þau sem einungis hafa viðbætt bragðefni.
10. Bragðefni.
11. Matvælaaukefni.
12. Hjálparefni við vinnslu.
13. Matvælaensím.
14. Gelatín.
15. Hlaupmyndandi efni fyrir sultu.
16. Ger.
17. Tyggigúmmí.
18. Matvæli í umbúðum eða flátum þar sem stærsti yfirborðsflöturinn hefur flatarmál undir 25 cm².
19. Matvæli, þ.m.t. handunnin matvæli, sem framleiðandi lítils magns vara afhendir beint til lokaneytenda eða smásölufyrirtækja á staðnum sem afhenda vörur beint til lokaneytenda.

⁽⁴⁵⁾ Sjá til. EB L 66, 13.3.1999, bls. 26.

VI. VIÐAUKI

HEITI MATVÆLA OG SÉRTÆKAR UPPLÝSINGAR SEM ÞEIM FYLGJA

A. HLUTI — LÖGBODNAR UPPLÝSINGAR SEM FYLGJA HEITI MATVÆLANNA

1. Heiti matvælna skal innihalda eða því skulu fylgja upplýsingar um eðlissænt ástand matvælna eða þá sérstöku meðhöndlun sem þau hafa hlotið (t.d. mulning í duft, endurfrystingu, frostþurrkun, hraðfrystingu, þykkingu, reykingu) í öllum tilvikum þegar það að sleppa slíkum upplýsingum getur villt um fyrir neytendum.

2. Ef um er að ræða matvæli sem hafa verið fryst fyrir sölu og eru seld þídd skal heiti matvælna fylgja tilgreiningin „þídd“.

Þessi krafa gildir ekki um eftirfarandi:

- innihaldsefni í lokaafurð,
- matvæli þegar frysting er tæknilega nauðsynlegt skref í framleiðsluferli þeirra,
- matvæli þegar þíðingin hefur ekki neikvæð áhrif á öryggi eða gæði þeirra.

Þessi liður gildir með fyrirvara um 1. lið.

3. Matvæli sem eru meðhöndluð með jónandi geislun skulu merkt með einni af eftirfarandi tilgreiningum:

„geisluð“ eða „meðhöndluð með jónandi geislun“ og öðrum tilgreiningum eins og lýst er yfir í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/2/EB frá 22. febrúar 1999 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar matvæli og innihaldsefni matvæla sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun⁽⁴⁶⁾.

4. Ef um er að ræða matvæli, þar sem efnisþætti eða innihaldsefni, sem neytendur búast við að sé venjulega notað eða sé á náttúrulegan hátt fyrir hendi, hefur verið skipt út fyrir annan efnisþátt eða innihaldsefni, skal vera á merkingunni, auk skrárinnar yfir innihaldsefni, skýr tilgreining á efnisþættinum eða innihaldsefninu sem var notað að hluta til eða öllu leyti í staðinn:

- nálægt heiti vörunnar og
- með leturstærð sem hefur x-hæð sem er a.m.k. 75% af x-hæð heitis vörunnar og er ekki minni en lágmarksleturstærðin sem krafist er í 2. mgr. 13. gr. þessarar reglugerðar.

5. Ef um er að ræða kjötafurðir, unnar kjötvörur og lagarafurðir sem innihalda viðbætt prótín sem slík, þ.m.t. vatnsrofin prótín, sem koma úr öðrum dýrategundum, skal í heiti matvælna vera tilgreining á tilvist þessara prótína og uppruna þeirra.

6. Ef um er að ræða kjötafurðir og unnar kjötvörur sem hafa útlit kjötstykks, kjötstykks með beini, sneiðar, skammts eða kjötskrokks skal í heiti matvælna tilgreint að í þeim sé viðbætt vatn ef viðbætta vatnið er meira en 5% af þyngd fullnunu vörunnar. Sömu reglur gilda þegar um er að ræða lagarafurðir og tilreiddar lagarafurðir sem hafa útlit fiskstykks, fiskstykks með beini, sneiðar, skammts, flaks eða heillar lagarafurðar.

7. Kjötafurðir, unnar kjötvörur og lagarafurðir sem geta virst vera búnar til úr heilu stykki af kjöti eða fiski en samanstanda í raun af mismunandi stykkjum sem sett eru saman með öðrum innihaldsefnum, þ.m.t. matvælaaukefnum og matvælaensímum eða með öðrum aðferðum, skulu merkt með eftirfarandi tilgreiningu:

á búlgörsku: „формовано месо“ og „формована риба“

á spænsku: „combinado de piezas de carne“ og „combinado de piezas de pescado“

á tékknesku: „ze spojenaných kousků masa“ og „ze spojenaných kousků rybiho masa“

á dönsku: „Sammensat af stykker af kød“ og „Sammensat af stykker af fisk“

á þýsku: „aus Fleischstücken zusammengefügt“ og „aus Fischstücken zusammengefügt“

⁽⁴⁶⁾ Sjá til. EB L 66, 13.3.1999, bis. 16.

- á eistnesku: „liidetud liha“ og „liidetud kala“
- á grísku: „μορφοποιημένο κρέας“ og „μορφοποιημένο ψάρι“
- á ensku: „formed meat“ og „formed fish“
- á frönsku: „viogé reconstituée“ og „poisson reconstitué“
- á írsku: „píosáí feola ceangailte“ og „píosáí éisc ceangailte“
- á ítölsku: „carne ricomposta“ og „pesce ricomposto“
- á lettnesku: „formēta gaļa“ og „formēta zivs“
- á litháísku: „sudarytas (-a) iš mėsos gabalų“ og „sudarytas (-a) iš žuvies gabalų“
- á ungersku: „darabokból újraformázott hús“ og „darabokból újraformázott hal“
- á maltnesku: „laham rikostitwit“ og „hútt rikostitwit“
- á hollensku: „samengesteld uit stukjes vlees“ og „samengesteld uit stukjes vis“
- á pólsku: „z połączonych kawałków mięsa“ og „z połączonych kawałków ryby“
- á portúgölsku: „carne reconstituída“ og „peixe reconstituído“
- á rúmensku: „carne formată“ og „carne de pește formată“
- á slóvakísku: „spájané alebo formované mäso“ og „spájané alebo formované ryby“
- á slóvensku: „sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso“ og „sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe“
- á finnsku: „paloista yhdistetty liha“ og „paloista yhdistetty kala“
- á sænsku: „sammanfögade bitar av kött“ og „sammanfögade bitar av fisk“.

B-HLUTI — SÉRTÆKAR KRÖFUR VARÐANDI TILGREININGUNA „HAKKAÐ KJÖT“

1. Viðmiðanir fyrir samsetningu sem eftirlit er haft með á grundvelli dagsmeðaltals:

	Fituinnihald	Hlutfall kollagens af kjötprótíni ⁽¹⁾
— magurt, hakkað kjöt,	≤ 7%	≤ 12%
— hreint, hakkað nautakjöt,	≤ 20%	≤ 15%
— hakkað kjöt sem inniheldur svínakjöt,	≤ 30%	≤ 18%
— hakkað kjöt af öðrum dýrategundum,	≤ 25%	≤ 15%

(1) Hlutfall kollagens af kjötprótíni er gefið upp sem hundraðshluti kollagens af kjötprótíni. Kollageninnihaldið er innihald hýdroxýprótíns margfaldað með 8.

2. Auk krafanna, sem mælt er fyrir um í IV. kafla V. þáttar III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004, verður að gefa eftirfarandi upp á merkingunni:
 - „fituinnihald minna en ...%“,
 - „hlutfall kollagens af kjötprótíni er minna en ...%“,
3. Aðildarríkin geta leyft að sett verði á innanlandsmarkaði þeirra hakkað kjöt sem uppfyllir ekki viðmiðanirnar, sem mælt er fyrir um í 1. lið þessa hluta, og það beri landsmerki sem ekki er hægt að rugla saman við merkin sem kveðið er á um í 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 853/2004.

C-HLUTI — SÉRTÆKAR KRÖFUR VARÐANDI TILGREINGU Á PYLSUGÖRNUM

Ef pylsugörn er ekki æt skal tilgreina slíkt.

VII. VIÐAUKI

TILGREINING OG MERKING INNIHALDSEFNA

A. HLUÐI — SÉRTÆK ÁKVÆÐI VARÐANDI TILGREININGU INNIHALDSEFNA Í LÆKKANDI RÖÐ EFTIR ÞYNGD

Flokkur innihaldsefna	Ákvæði um tilgreiningu eftir þyngd
1. Viðbætt vatn og rokgjarnar vörur	Skal talið upp í röð miðað við þyngd í fullunnu vörunni. Magn vatns sem er bætt við sem innihaldsefni í matvælum skal reiknað með því að draga heildarmagn annarra innihaldsefna frá heildarmagni fullunnu vörunnar. Ekki þarf að taka tillit til þessa magns ef það fer ekki yfir 5% af þyngd fullunnu vörunnar. Þessi undanþága á ekki við um kjöt, unnar kjötvörur, óunnar lagarafurðir og óunnar samlokur.
2. Innihaldsefni sem eru notuð í þykktu eða þurrkuðu formi og eru endurgerð með því að bæta vatni í þau við framleiðslu	Má telja upp í röð eftir þyngd eins og skráð var fyrir þykkingu eða þurrkun
3. Innihaldsefni sem eru notuð í þykkt eða þurrkuð matvæli sem ætlast er til að séu endurgerð með því að bæta vatni í þau	Má telja upp í röð eftir hundraðshlutfalli í endurgerðu vörunni að því tilskildu að skránni yfir innihaldsefnin fylgi orðalag í líkingu við „innihaldsefni í endurgerðri vöru“ eða „innihaldsefni í vöru sem er tilbúin til notkunar“
4. Aldin, grænmeti eða sveppir, notuð í blöndu sem innihaldsefni í matvælum, þegar ekkert þeirra er umtalsvert þyngra en annað og þau eru notuð í hlutföllum sem líklegt er að séu breytileg	Má hópa saman í skránni yfir innihaldsefnin undir tilgreiningunni „aldin“, „grænmeti“ eða „sveppir“ og á eftir komi orðin „í breytilegu hlutfalli“ og strax þar á eftir komi upptalning á þeim aldinum, grænmeti eða sveppum sem eru fyrir hendi Í slíkum tilvikum skal blandan höfð með í skránni yfir innihaldsefnin í samræmi við 1. mgr. 18. gr., á grunni heildarþyngdar aldinanna, grænmetisins eða sveppanna sem eru fyrir hendi
5. Krydd- eða kryddjurta-blöndur þegar engin ein þeirra er umtalsvert þyngri en hin	Má telja upp í mismunandi röð að því tilskildu að skránni yfir innihaldsefnin fylgi orðalag s.s. „í breytilegu hlutfalli“
6. Innihaldsefni sem eru innan við 2% af fullunnu vörunni	Má telja upp í mismunandi röð á eftir hinum innihaldsefnum
7. Innihaldsefni sem eru svipuð eða er hægt að nota í staðinn fyrir hvort annað, sem líklegt er að séu notuð í framleiðslu eða tilreiðslu á matvælum án þess að það breyti samsetningu þeirra, eðli eða skynjuðu gildi, svo fremi að þau myndi innan við 2% af fullunnu vörunni	Má vísa til í skránni yfir innihaldsefnin með yfirlýsingunni „inniheldur ... og/eða ...“, þegar a.m.k. annað af ekki fleiri en tveimur innihaldsefnum er fyrir hendi í fullunnu vörunni. Þetta ákvæði gildir hvorki um matvælaaukefni eða innihaldsefni sem skráð eru í C-hluta þessa viðauka né um efni eða vörur sem valda ofnæmi eða óþoli og eru á skrá í II. viðauka
8. Hreinsaðar olíur úr jurtaríkinu	Má hópa saman í skránni yfir innihaldsefnin undir tilgreiningunni „jurtalíur“ og strax þar á eftir skal koma skrá með tilgreiningum um tiltekinn uppruna úr jurtaríkinu og þar á eftir geta komið orðin

Flokkur innihaldsefna	Ákvæði um tilgreiningu eftir þyngd
	<p>„í breytilegum hlutföllum“. Ef þær eru hópaðar saman skulu jurtaolíur hafðar með á skránni yfir innihaldsefnin í samræmi við 1. mgr. 18. gr., á grunni heildarþyngdar þeirra jurtaolía sem eru fyrir hendi.</p> <p>Orðin „fullhert“ eða „hert að hluta“ verða að fylgja tilgreiningu fyrir herta olíu, eins og við á</p>
9. Hreinsuð fita úr jurtaríkinu	<p>Má hópa saman í skránni yfir innihaldsefnin undir tilgreiningunni „jurtafita“ og strax þar á eftir skal koma listi með tilgreiningum um tiltekinn uppruna úr jurtaríkinu og þar á eftir geta komið orðin „í breytilegum hlutföllum“. Ef þær eru hópaðar saman skulu jurtafitutegundir hafðar með á skránni yfir innihaldsefnin í samræmi við 1. mgr. 18. gr., á grunni heildarþyngdar þeirrar jurtafitu sem er til staðar.</p> <p>Orðin „fullhert“ eða „hert að hluta“ verða að fylgja tilgreiningu fyrir herta fitu, eins og við á</p>

B-HLUTI — TILGREINING Á TILTEKNUM INNIHALDSEFNUM MEÐ HEITI FLOKKS FREKAR EN MEÐ SÉRHEITI

Með fyrirvara um 21. gr. má tilgreina innihaldsefni, sem tilheyra einum af matvælaflokkunum sem skráðir eru hér á eftir og eru efnisþættir í öðrum matvælum, með heiti flokksins frekar en með sérheitinu.

Skilgreining á matvælaflokki	Tilgreining
1. Hreinsaðar olíur úr dýraríkinu	<p>„Olía“ ásamt annaðhvort orðinu „dýra-“ fyrir framan eða tilgreiningu um sérstakan uppruna í dýraríkinu.</p> <p>Orðin „fullhert“ eða „hert að hluta“ verða að fylgja tilgreiningu fyrir herta olíu, eins og við á</p>
2. Hreinsuð fita úr dýraríkinu	<p>„Fita“ ásamt annaðhvort orðinu „dýra-“ fyrir framan eða tilgreiningu um sérstakan uppruna í dýraríkinu.</p> <p>Orðin „fullhert“ eða „hert að hluta“ verða að fylgja tilgreiningu fyrir herta fitu, eins og við á</p>
3. Blöndur af mjöli úr tveimur eða fleiri korntegundum	<p>„Mjöl“ og á eftir því listi yfir korntegundir sem það er fengið úr, í lækandi röð eftir þyngd</p>
4. Sterkja og sterkja sem hefur verið breytt með eðlisfræðilegum aðferðum eða ensímum	<p>„Sterkja“</p>
5. Allar fisktegundir þegar fiskurinn er innihaldsefni í öðrum matvælum og að því tilskildu að heiti og kynning slíkra matvæla vísi ekki til tiltekinnar fisktegundar	<p>„Fiskur“</p>
6. Allar tegundir osta þegar ostur eða blanda osta er	<p>„Ostur“</p>

Skilgreining á matvælaflokki	Tilgreining
innihaldsefni í öðrum matvælum og að því tilskildu að heiti og kynning slíkra matvæla vísi ekki til tiltekinnar tegundar af osti	
7. Öll krydd sem ekki fara yfir 2% af þyngd matvællanna	„Krydd“ eða „kryddblanda“
8. Allar kryddjurtir eða hlutar þeirra sem ekki fara yfir 2% af þyngd matvællanna	„Kryddjurt(ir)“ eða „kryddjurtablanda“
9. Allar tegundir gúmmíblandna sem notaðar eru í framleiðslu á gúmmíefni fyrir tyggigúmmí	„Gúmmíefni“
10. Allar tegundir mulinna bakaðra kornafurða	„Mylsna“ eða „tvíbökur“, eins og við á
11. Allar tegundir súkrósa	„Sykur“
12. Vatnsfrír dextrósi eða einvatnadextrósi	„Þrúgusykur“
13. Glúkósasíróp og vatnsfrítt glúkósasíróp	„Glúkósasíróp“
14. Allar tegundir mjólkurprótíns (kasein, kaseinöt og mysuprótín) og blöndur þeirra	„Mjólkurprótín“
15. Pressað, vélpressað (e. <i>expeller</i>) eða hreinsað kakósmjör	„Kakósmjör“
16. Allar tegundir víns sem falla undir XI. viðauka b við reglugerð (EB) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾	„Vín“
17. Beinagrindarvöðvar ⁽²⁾ spendýra- og fuglategunda sem eru viðurkenndir sem hæfir til manneldis ásamt náttúrulega meðfylgjandi eða viðloðandi vefjum þar sem heildarmagn fitu og bandvefs fer ekki yfir gildin sem tilgreind eru hér á eftir og þar sem kjötið er innihaldsefni í öðrum matvælum. Hámarks magn fitu og bandvefs í innihaldsefnum sem eru tilgreind með heitinu „... kjöt“: Ef farið er yfir þetta hámarks magn en öllum öðrum skilyrðum um skilgreiningu „kjöts“ er fullnægt skal aðlaga innihald „... kjöts“ að neðri mörkum og tilgreina skal í skránni yfir innihaldsefni magn fitu og/eða bandvefs, til viðbótar við hugtakið „... kjöt“. Vörur sem heyra undir skilgreininguna „vélúrbeinað kjöt“ eru undanskildar frá þessari skilgreiningu.	„... kjöt“ og heiti ⁽³⁾ einnar dýrategundar eða fleiri sem það kemur af

Skilgreining á matvælaflokk	Tilgreining
18. Allar tegundir afurða sem heyra undir skilgreininguna „vélúrbeinað kjöt“	„vélúrbeinað kjöt“ og heiti ⁽³⁾ einnar dýrategundar eða fleiri sem það kemur af

(¹) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1234/2007 frá 22. október 2007 um sameiginlegt markaðskerfi í landbúnaði og um sértek ákvæði varðandi tilteknar landbúnaðarvörur (reglugerðin um eitt sameiginlegt markaðskerfi) (Sjtið, ESB L 299, 16.11.2007, bls. 1.)

(²) Pind og kjálkavöðvar eru hluti af beinagrindarvöðvunum en hjarta, tunga, vöðvar í höfði (nema kjálkavöðvar), vöðvar í framfótarné, hækli og aftasta hluta dýrsins eru undanskildir.

(³) Þegar um er að ræða merkingar á ensku má í stað þessa heitis koma almennt heiti sem á við innihaldsefnið eftir dýrategundinni sem um er að ræða.

C-HLUTI — TILGREINING TILTEKINNA INNIHALDSEFNA MEÐ HEITI FLOKKSINS SEM ÞAU TILHEYRA, ÁSAMT SÉRHEITUM ÞEIRRA EÐA E-NÚMERUM

Með fyrirvara um 21. gr. skal tilgreina matvælaaúkefni og matvælaensím önnur en þau sem tiltekin eru í b-lið 20. gr., sem tilheyra einum af flokkunum sem skráðir eru í þessum hluta, með heiti þess flokks og þar á eftir skal koma sérheiti þeirra eða, ef við á, E-númerið. Ef innihaldsefni tilheyrir fleiri en einum flokki skal tilgreina þann flokk sem á við um helstu virkni þess í matvæluunum sem um er að ræða.

Sýra	Freyðiefni
Sýrustillir	Hleypiefni
Kekkjavarnarefni	Húðunarefni
Froðueyðir	Rakaefni
Þrávarnarefni	Umbreytt sterkja
Umfangsauki	Rotvarnarefni
Litarefni	Drifgas
Ýruefni	Lyftiefni
Bræðslusalt	Tengiefni
Festuefni	Bindiefni
Bragðaukandi efni	Sætuefni
Mjölmeðhöndlunarefni	Þykkjarefni

(¹) Einungis fyrir brædda osta og afurðir sem byggjast á bræddum ostum.

(²) Ekki skal gerð krafa um að sérheitið eða E-númerið sé tilgreint.

D-HLUTI — TILGREINING Á BRAGÐEFNUM Í SKRÁ YFIR INNIHALDSEFNI

1. Bragðefni skulu tilgreind annaðhvort með orðunum:
 - „bragðefni“ eða með sértækara heiti eða lýsingu á bragðefninu ef bragðefnaþátturinn inniheldur bragðefni eins og þau eru skilgreind í b-, c-, d-, e-, f-, g- og h-lið 2. mgr. 3. gr. í reglugerð (EB) nr. 1334/2008,
 - „reykbragðefni“ eða „reykbragðefni framleidd úr matvælum eða matvælaflokki/-flokkum eða grunnefni/-efnum“ (t.d. „reykbragðefni framleitt úr beyki“) ef bragðefnaþátturinn inniheldur bragðefni eins og þau eru skilgreind í f-lið 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1334/2008 og gefur matvælunum reykbragð.
2. Orðið „náttúrulegt“ til að lýsa bragðefnum skal nota í samræmi við 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 1334/2008.
3. Kínín og/eða koffín sem notuð eru sem bragðefni í framleiðslu eða tilreiðslu matvæla skulu nefnd með heiti í skránni yfir innihaldsefnin strax á eftir orðinu „bragðefni“.

E-HLUTI — TILGREINING Á SAMSETTUM INNIHALDSEFNUM

1. Tiltaka má samsett innihaldsefni í skránni yfir innihaldsefnin með eigin tilgreiningu, svo fremi að mælt sé fyrir um það í lögum eða fyrir því sé hefð, samkvæmt heildarþyngd þess og strax á eftir komi skrá yfir innihaldsefni þess.
2. Með fyrirvara um 21. gr. skal skráin yfir innihaldsefni samsettra innihaldsefna ekki vera lögboðin:
 - a) þegar samsetning samsetta innihaldsefnisins er skilgreind í gildandi ákvæðum Sambandsins og svo fremi að samsetta innihaldsefnið sé minna en 2% af fullunnu vörinni; þetta ákvæði gildir þó ekki um matvælaaukefni, sbr. þó a- til d-lið 20. gr.,
 - b) þegar um er að ræða samsett innihaldsefni sem samanstanda af kryddblöndum og/eða kryddjurtablöndum sem eru minna en 2% af fullunnu vörinni, að matvælaaukefnum undanskildum, sbr. þó a- til d-lið 20. gr., eða
 - c) þegar samsetta innihaldsefnið er matvælategund sem innihaldslýsingar er ekki krafist fyrir samkvæmt löggjöf Sambandsins.

—————

VIII. VIÐAUKI

MAGNMERKINGAR INNIHALDSEFNA

1. Ekki skal krefjast magnmerkingar:
 - a) að því er varðar innihaldsefni eða flokk innihaldsefna:
 - i. ef nettóþyngd án lagar er tilgreind í samræmi við 5. lið IX. viðauka,
 - ii. ef magnið verður þegar að koma fyrir á merkingunni samkvæmt ákvæðum Sambandsins,
 - iii. sem er notað(ur) í litlu magni til að gefa bragð eða
 - iv. sem, þrátt fyrir að koma fram í heiti matvællanna, hefur ekki afgerandi áhrif á val neytenda í landinu, þar sem markaðssetning fer fram, af því að mismunandi magn er ekki einkenni matvællanna eða greinir þau frá svipuðum matvælum,
 - b) ef í sértækum ákvæðum Sambandsins er mælt nákvæmlega fyrir um magn innihaldsefnis eða flokks innihaldsefna án þess að kveðið sé á um að slíkt sé gefið til kynna í merkingum eða
 - c) í þeim tilvikum sem um getur í 4. og 5. lið A-hluta VII. viðauka.
2. Ákvæði a- og b-liðar 1. mgr. 22. gr. gilda ekki þegar um er að ræða:
 - a) innihaldsefni eða flokk innihaldsefna sem heyrir undir tilgreininguna „með sætuefni/sætuefnum“ eða „með sykri og sætuefni/sætuefnum“ ef sú tilgreining fylgir heiti matvællanna, skv. III. viðauka eða
 - b) viðbætt vítamín og steinefni ef það efni fellur undir næringaryfirlýsingu.
3. Tilgreining magns innihaldsefnis eða flokks innihaldsefna skal:
 - a) gefin upp sem hundraðshluti sem skal samsvara magni innihaldsefnisins eða innihaldsefnanna við notkun og
 - b) koma fram annaðhvort í eða næst á eftir heiti matvællanna eða í skránni yfir innihaldsefnin í tengslum við innihaldsefnið eða flokk innihaldsefna sem um ræðir.
4. Þrátt fyrir ákvæði 3. liðar gildir eftirfarandi:
 - a) ef vökvatap hefur orðið í matvælunum vegna hitameðferðar eða annarrar meðhöndlunar skal magnið sett fram sem hundraðshluti sem samsvarar magni innihaldsefnisins eða -efnanna í fullunnu vörunni nema þegar það magn eða heildarmagn allra innihaldsefnanna, sem eru tilgreind á merkingunni, er umfram 100% en þá skal magnið gefið upp á grunni þyngdar innihaldsefnisins eða -efnanna sem notuð voru til að tilreiða 100 g af fullunnu vörunni,
 - b) tilgreina skal magn rokgjarnra innihaldsefna sem hlutfall af þyngd í fullunninni vöru,
 - c) heimilt er að tilgreina magn innihaldsefna, sem eru notuð þykkt eða þurrkuð og endurgerð í framleiðslu, í röð eftir hlutfallslegri þyngd þeirra eins og hún var skráð fyrir þykkingu eða þurrkun,
 - d) þegar um er að ræða þykkt eða þurrkuð matvæli, sem ætlað er að endurgera með vatni, er heimilt að tilgreina magn innihaldsefna sem hlutfall af þyngd í endurgerðri vöru.

IX. VIÐAUKI

YFIRLÝSING UM NETTÓMAGN

1. Yfirlýsingin um nettómagn er ekki lögboðin þegar um er að ræða matvæli:
 - a) sem tapa umtalsverðu rúmmáli eða massa og eru seld í stykkjatali eða vigtuð í viðurvist kaupanda,
 - b) þegar nettómagn þeirra er undir 5 g eða 5 ml; hins vegar gildir þetta ákvæði ekki um krydd og kryddjurtir eða
 - c) sem venjulega eru seld í stykkjatali, að því tilskildu að fjöldi stykkja sé auðsýnilegur og auðteljanlegur utan frá eða, ef svo er ekki, tilgreindur á merkingunni.
2. Þegar tilgreiningar tiltekinnar tegundar magns (s.s. uppgefið magn, lágmarksmagn eða meðalmagn) er krafist samkvæmt ákvæðum Sambandsins eða, þegar engin eru til staðar, í landsbundnum ákvæðum, skal líta svo á að þetta magn sé nettómagn að því er varðar þessa reglugerð.
3. Þegar forpökkuð vara samanstendur af tveimur eða fleiri aðskildum forpökkuðum stykkjum, sem innihalda sama magn af sömu vöru, skal nettómagnið tilgreint með því að gefa upp nettómagnið í hverri aðskildri pakkningu ásamt heildarfjölda slíkra pakkninga. Tilgreining þessara upplýsinga er hins vegar ekki lögboðin þegar heildarfjöldi aðskildra pakkninga er auðsýnilegur og þær eru auðteljanlegar utan frá og hægt er að sjá utan frá auðveldlega a.m.k. eina tilgreiningu á nettómagninu í hverri pakkningu.
4. Þegar forpökkuð vara samanstendur af tveimur eða fleiri aðskildum pakkningum sem ekki eru taldar vera sölueiningar skal gefa upp nettómagnið með því að tilgreina heildarnettómagnið og heildarfjölda aðskildra pakkninga.
5. Þegar föst matvæli eru seld í legi skal einnig tilgreina nettóþyngd matvælna eftir að lögurinn hefur verið fjarlægður. Ef matvæli hafa verið húðuð skal uppgefin nettóþyngd matvælna vera án húðunar.

Að því er varðar þennan lið nær hugtakið „lögur“ til eftirfarandi afurða, hugsanlega í blöndum og einnig þegar þær eru frystar eða hraðfrystar, að því tilskildu að lögurinn sé einungis viðbót við nauðsynlega þætti tilreiðslunnar og því ekki ákvarðandi þáttur fyrir kaup á vörunni: vatn, fljótandi saltlausnir, saltlögur, fljótandi lausnir matvælasýra, edik, fljótandi sykurlausnir, fljótandi lausnir annarra efna með sætugefandi eiginleika, aldin- eða grænmetissafar ef um er að ræða aldin eða grænmeti.

—————

X. VIÐAUKI

DAGSETNING LÁGMARKSGEYMSLUÞOLS, SÍÐASTI NOTKUNARDAGUR OG DAGSETNING FRYSTINGAR

1. Dagsetning lágmarksgeymsluþols skal tilgreind á eftirfarandi hátt:

a) á undan dagsetningunni skulu koma orðin:

- „Best fyrir ...“ þegar dagsetningin inniheldur tilgreiningu á deginum,
- „Best fyrir lok ...“ í öðrum tilvikum,

b) orðunum sem um getur í a-lið skal fylgja:

- annaðhvort dagsetningin sjálf eða
- tilvísun til þess hvar á merkingunni dagsetningin er gefin upp.

Ef þörf er á skal á eftir þessum upplýsingum koma lýsing á geymsluskilyrðunum sem fylgja verður ef geyma á afurðina í tilgreindan tíma,

c) dagsetningin skal samanstanda af deginum, mánuðinum og hugsanlega árinu, í þeirri röð og ekki kóðað.

Hins vegar, þegar um matvæli er að ræða:

- sem ekki geymast lengur en í þrjá mánuði skal tilgreining á deginum og mánuðinum nægja,
- sem geymast lengur en í þrjá mánuði en skemur en í 18 mánuði skal tilgreining á mánuðinum og árinu nægja,
- sem geymast lengur en í 18 mánuði skal tilgreining á árinu nægja,

d) með fyrirvara um ákvæði Sambandsins, þar sem kveðið er á um annars konar tilgreiningu dagsetningar, skal ekki krefjast tilgreiningar um dagsetningu lágmarksgeymsluþols fyrir:

- fersk aldin og grænmeti, þ.m.t. kartöflur, sem ekki hafa verið flysjuð, skorin eða meðhöndluð á svipaðan hátt; þessi undanþága gildir ekki um spírur og svipaðar afurðir, s.s. belgspírur,
- vín, líkjörvín, freyðivín, kryddvín og svipaðar afurðir fengnar úr aldinum öðrum en þrúgum, og drykkjarvörur sem flokkast undir SN-númer 220600 sem fengnar eru úr þrúgum eða þrúgumusti,
- drykkjarvörur sem innihalda 10% eða meira af alkóhóli miðað við rúmmál,
- brauðvörur eða sætabrauð sem, vegna eðlis innihalds þeirra, er venjulega neytt innan sólarhrings frá framleiðslu,
- edik,
- matreiðslusalt,
- fastan sykurl,
- sælgæti sem samanstendur næstum einvörðungu af bragðbættum og/eða lituðum sykri,

- tyggigúmmí og svipaðar tyggivörur,

2. Síðasti notkunardagur skal tilgreindur á eftirfarandi hátt:

- a) á undan honum skulu koma orðin „notist eigi síðar en...“,
- b) orðunum sem um getur í a-lið skal fylgja:
 - annaðhvort dagsetningin sjálf eða
 - tilvísun til þess hvar á merkingunni dagsetningin er gefin upp.

Á eftir þessum upplýsingum skal koma lýsing á þeim geymsluskilyrðum sem fylgja þarf,

- c) dagsetningin skal samanstanda af deginum, mánuðinum og hugsanlega árinu, í þeirri röð og ekki kóðað,
- d) síðasti notkunardagur skal tilgreindur á hverjum einstökum forpökkuðum skammti.

3. Dagsetning frystingar eða dagsetning fyrstu frystingar, eins og um getur í 6. lið III. viðauka, skal tilgreind á eftirfarandi hátt:

- a) á undan henni skulu koma orðin „Fryst dags ...“,
- b) orðunum sem um getur í a-lið skal fylgja:
 - sjálf dagsetningin eða
 - tilvísun til þess hvar á merkingunni dagsetningin er gefin upp.
- c) dagsetningin skal samanstanda af deginum, mánuðinum og árinu, í þeirri röð og ekki kóðað.

XI. VIÐAUKI

KJÖTTEGUNDIR SEM LÖGBOÐIÐ ER AÐ TILGREINA UPPRUNALAND EÐA UPPRUNASTAÐ FYRIR

SN-númer (Sameinuð nafnaskrá 2010)	Lýsing
0203	Svínakjöt, nýtt, kælt eða fryst
0204	Kinda- eða geitakjöt, nýtt, kælt eða fryst
úr 0207	Kjöt af alifuglum í nr. 0105, nýtt, kælt eða fryst

XII. VIÐAUKI

ALKÓHÓLSTYRKLEIKI

Raunverulegur alkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál fyrir drykkjarvöru sem inniheldur meira en 1,2% alkóhól miðað við rúmmál skal gefinn upp með tölu með ekki meira en einum aukastaf. Á eftir henni skal koma táknið „% vol.“ og á undan má koma orðið „alkóhól“ eða skammstöfunin „alk.“.

Ákvarða skal áfengisstyrkleikann við 20 °C.

Leyfileg jákvæð og neikvæð vikmörk fyrir tilgreiningu alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál, gefin upp sem algildi, skulu skráð í töfluna hér á eftir. Þau gilda með fyrirvara um vikmörk sem miðast við greiningaraðferðina sem er notuð til að ákvarða alkóhólstyrkleikann.

Lýsing á drykkjarvörinni	Jákvæð eða neikvæð vikmörk
1. Bjór með SN-númerið 220300 sem hefur alkóhólstyrkleikann 5,5% eða undir, miðað við rúmmál; ófreyðandi drykkjarvörur sem falla undir SN-númerið 220600 og fengnar eru úr þrúgum	0,5% miðað við rúmmál
2. Bjór með alkóhólstyrkleika yfir 5,5% miðað við rúmmál; freyðandi drykkjarvörur sem falla undir SN-númer 220600 og eru fengnar úr þrúgum, eplasítri, perusítri, ávaxtavín og svipaðar afurðir, fengnar úr aldinum öðrum en þrúgum, hvort sem þær eru hálfreyðandi eða freyðandi; mjóður	1% miðað við rúmmál
3. Drykkjarvörur sem innihalda uppbleytt aldin eða plöntuhluta	1,5% miðað við rúmmál
4. Aðrar drykkjarvörur sem innihalda meira en 1,2% af vínanda miðað við rúmmál	0,3% miðað við rúmmál

XIII. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARNEYSLA

A-HLUTI — DAGLEG VIÐMIÐUNARNEYSLA VÍTAMÍNA OG STEINEFNA (FYRIR FULLORÐNA)

1. Vítamín og steinefni sem heimilt er að tilgreina og næringarviðmiðunargildi þeirra (NV)

A-vítamín (µg)	800	Klóríð (mg)	800
D-vítamín (µg)	5	Kalsíum (mg)	800
E-vítamín (mg)	12	Fosfór (mg)	700
K-vítamín (µg)	75	Magnesíum (mg)	375
C-vítamín (mg)	80	Járn (mg)	14
Þíamín (mg)	1,1	Sink (mg)	10
Ríbóflavín (mg)	1,4	Kopar (mg)	1
Níásín (mg)	16	Mangan (mg)	2
B6-vítamín (mg)	1,4	Flúoríð (mg)	3,5
Fólínsýra (µg)	200	Selen (µg)	55
B12-vítamín (µg)	2,5	Króm (µg)	40
Bíótín (µg)	50	Mólýbden (µg)	50
Pantóþensýra (mg)	6	Joð (µg)	150
Kalíum (mg)	2 000		

2. Marktækt magn vítamína og steinefna

Almennt skal taka mið af eftirfarandi gildum þegar ákveðið er hvað telst vera marktækt magn:

- 15% af næringarviðmiðunargildum sem tilgreind eru í 1. lið, í 100 g eða 100 ml þegar um er að ræða vörur aðrar en drykkjarvörur,
- 7,5% af næringarviðmiðunargildum sem tilgreind eru í 1. lið, í 100 ml þegar um er að ræða drykkjarvörur eða
- 15% af næringarviðmiðunargildum sem tilgreind eru í 1. lið, í skammti ef pakkningin inniheldur einungis einn skammt.

B-HLUTI — VIÐMIÐUNARNEYSLA Á ORKU OG VÖLDUM NÆRINGAREFNUM ÖÐRUM EN VÍTAMÍNUM OG STEINEFNUM

(FYRIR FULLORÐNA)

Orka eða næringarefni	Viðmiðunarneysla
Orka	8400 kJ/2000 kkal
Heildarfita	70 g
Mettuð fita	20 g
Kolvetni	260 g
Sykur	90 g
Prótín	50 g
Salt	6 g

XIV. VIÐAUKI

BREYTISTUÐLAR

BREYTISTUÐLAR FYRIR ÚTREIKNING Á ORKU

Orku­gildið sem skal tilgreina skal reiknað með eftirfarandi breytistuðlum:

— kolvetni (önnur en fjölalkóhól),	17 kJ/g — 4 kkal/g
— fjölalkóhól,	10 kJ/g — 2,4 kkal/g
— prótín,	17 kJ/g — 4 kkal/g
— fita,	37 kJ/g — 9 kkal/g
— salatrím,	25 kJ/g — 6 kkal/g
— alkóhól (etanól),	29 kJ/g — 7 kkal/g
— lífræn sýra,	13 kJ/g — 3 kkal/g
— trefjar,	8 kJ/g — 2 kkal/g
— erýtrítól,	0 kJ/g — 0 kkal/g

XV. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAGJÖF OG KYNNING NÆRINGARYFIRLÝSINGAR

Mælieiningar sem skal nota í næringaryfirlýsingu fyrir orku (kílójúl (kJ) og kílókaloríur (kcal)) og massa (grömm (g), milligrömm (mg) eða míkrogrömm (µg)) og kynningarröðun upplýsinganna skulu vera, eftir því sem við á:

orka	kJ/kkal
fita	g
þar af	
— mettuð,	g
— einómettuð,	g
— fjölmömettuð,	g
kolvetni	g
þar af	
— sykur,	g
— fjölmömettuð,	g
— sterkja,	g
trefjar	g
prótín	g
salt	g
vítamín og steinefni	Þær einingar sem tiltekna eru í 1. lið A. hluta XIII. viðauka